

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljalne naročnine se ne ozira. — Za ostanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se ostanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravlništvo je v Knafljevih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravlništvo pa v pritličju. — Upravlništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravlništva telefon št. 85.

Na delo!

Z neverjetno ošabnostjo in z brezprimerno kričavostjo stopajo klerikaleci v volilni boj. S to svojo ošabnostjo in kričavostjo hočejo podžigati in razvneti ljudi, ki stoje v njihovih vrstah, ter vzbuditi v njih mnenje, da so mogočni in nepremagljivi, obenem pa hočejo na ta način širiti med naprednimi volilci malodušnost in jim vcepiti mnenje, da je itak vsak trud zaman in vsako prizadevanje brezuspešno napram klerikalnemu navalu.

Toda ta ošabnost je le umetna, je le poza, in iz tega kričanja zveni prav razločno veliki strah klerikalcev pred narodom. Še pri vsakih volitvah v zadnjih dvajsetih letih so klerikaleci nastopali z isto ošabnostjo in kričavostjo kakor letos in v vseh teh dvajsetih letih niso mogli doseči niti najmanjšega realnega uspeha proti narodno-napredni stranki.

V vseh teh dvajsetih letih so se razmere izpremenile le v toliko, da se je mogočno razširila narodna in napredna ideja med Slovenci — in da morajo klerikaleci na najbrezstridnejši način zlorabljati vero in cerkev, če hočejo ohraniti svojo pozicijo, dočim so prej izhajali brez tega in zmagovali, kjer je bil sploh kak odpor, z naravnim vplivom, ki so ga imeli.

Dandanes ga ni na Kranjskem kraju, kjer bi ne bilo dveh strank. To je napredek, o katerem se svoj čas niti ustanovitelj klerikalne stranke ni sanjal. In tudi to je napredek, da mora klerikalizem že v vsaki vasi voditi boj, da se ohrani, dočim pred leti sploh nikogar ni bilo, ki bi bil mislil na kak odpor.

Dežela je v resnici razdeljena na dva tabora: tu neodvisni narodni in svobodoljubni naprednjaki, tam lakomna in gospodstvaželjna duhovščina s svojimi spekulativnimi zavezniki — vmes pa velika množica, ki vsled nezadostne omike in iz tega izhajajoče nerazsodnosti nima svojega lastnega

političnega prepričanja. V rokah te množice je odločitev. Kdor pridobi več te množice na svojo stran, tisti bo zmagal. To ni nič novega. To je starodavna resnica, ki velja za vse dežele na svetu in še prav posebno za nas. Pridobiti te ljudi, ki so, da rabimo izraz, na Angleškem navadni politično inderferentni, to je poglavitna naloga agitacije. Tu je zastaviti delo in to delo je toliko lažje, čim inteligentnejše je prebivalstvo kakega okraja. V nekaterih gorenjskih okrajih bi bilo delo pač silno težko, ker je tam ljudstvo najbolj zaostalo, nasprotno pa je na Notranjskem in v nekaterih dolenskih okrajih ljudstvo že na tako visoki stopnji, da je izid volitev pač samo odvisen od energije, vztrajnosti in spretnosti agitacije. Samo volje in žilavosti je treba, samo dela in vztrajnosti in klerikalizem bo premagan v zvezi vsemu duhovskemu pritisku in v zvezi vsi zlorabi prižnice in spovednice. Slovensko ljudstvo ni klerikalno v svojem jedru, nego se le iz naravnega konservatizma, iz nezadostne izobrazbe in pomanjkljive politične razsodnosti da po duhovščini terorizirati. To vedo tudi klerikaleci in zato so poklicali na pomoč vse hudiče zoper „kancelparagraf“, ki naj bi bil onemogočil politično agitacijo v cerkvi in zlorabo duhovske avtoritete in duhovskih uredb v politične namene. Ko bi bilo ljudstvo iz prepričanja na klerikalni strani, ko bi bilo ljudstvo res klerikalno, bi se ne bili klerikaleci upirali „kancelparagrafu“, ker bi se jim ga ne bilo bati. A onemogočili so ga, ker vedo, da ljudstvo ni klerikalno in da sta prižnica in spovednica njih najmočnejše sredstvo za teroriziranje, s katerim se vzdržujejo na krmilu.

Toda to teroriziranje se je že obrabilo. Allzusehacht macht schartig. Strah pred prižnico in pred spovednico gineva čudovito hitro in se da zid duhovski terorizem tudi paralizirati vsled zakona v varstvo volilne svobode.

Dani so torej prvi pogoji

za uspešno agitacijo zoper brezdomovinski in izdajalski klerikalizem. Če bodo napredni rodoljubi storili kar je njih dolžnost tako, kakor so na primer storili pri zadnjih volitvah na Nemškem, na Angleškem in na Francoskem ondodni naprednjaki, potem zna 14. maj postati velepomemben v zgodovini razvoja slovenskega naroda.

Pismo iz Hrvaške.

(Delovanje sabora. — Dunaj obstruira.)

V Zagrebu, 7. marea.

V zadnjih dneh so se nekoliko polegile strankarske strasti.

Sabor razpravlja sedaj v podrobni debati proračun in dasi govori pri vsaki točki več govornikov, vendar napreduje razprava še dokaj hitro, in nadejati se je, da bo debata o proračunu skoraj končana. Ker bo trajalo zasedanje samo do 23. t. m. in se bo na to sabor odgodil, se bo morda razpravljalo še o kakem drugem že pripravljenem zakonskem načrtu. Zbornici so že predloženi zakonski načrti o neodvisnosti sodnikov, o krajevnih imenih na Hrvaškem, da se ne morejo pomadjariti, o kolonizaciji in izseljevanju in novela o zboljšanju plač oženjenim učiteljem za 400 K itd. Ni še znano, v katerem redi bodo ti načrti prišli v razpravo, jasno pa je, da se do 23. t. m. ne bo moglo mnogo storiti. Kasneje se sabor še sestane na kratko poletno zasedanje.

In tako se to štirimesečno saborsko zasedanje ne bo izkazalo z velikim delom, prav gotovo pa ne z nobenimi dalekosežnimi reformami, ki naj bi jih sabor oživitvoril.

Dosedaj sta bila sprejeta šele dva nova zakona, in sicer zopetna uvedba porote za tiskovne delikte, ki jo je Khuen odpravil, in zakon o čistosti volitev. Jutri ima sejo odbor za volilno reformo.

Vlada namreč izdeluje sedaj zakonski načrt o uvedbi splošne volilne

pravice v zmislu soglasnega sklepa sabora.

* * *

Eden zakonodajalni faktor, naš sabor, torej v svojem delovanju ni pokazal posebne hitrosti. V štirih mesecih je v glavnem končal samo razpravo o adresi na kralja in o proračunu. Toda tudi drugi faktor, krona, se ni posebno požurila, da bi dobili nove reforme in se rešimo starega režima. Po starem običaju mora vsak zakonski načrt, predno pride pred sabor, dobiti od krone predsankcijo. Za časa madjarskega režima se o teh predsankcijah ni ničesar slišalo. Takrat je vse šlo gladko, tudi takrat ko so se odpravljala ustavna prava in se je narod puntal. Ali odkar je bil 3. maja strmoglavljen stari režim, „oni zgoraj“ nikakor ne morejo verovati v stabilnost sedanjega položaja. Že nova vlada je morala čakati na svoje imenovanje polna dva meseca.

Čim je bilo izvršeno imenovanje, je oddelni predstojnik dr. Bađaj takoj poslal v predsankcijo načrt novega tiskovnega zakona. Ta načrt je vseskozi liberalen, kakršnega nima niti Avstrija, niti Ogrska. Toda baš radi tega se ni dobil do danes, torej po šestih mesecih, potrebne predsankcije. Že enkrat se je dotični zakonski načrt vrnil vladi s pozivom, naj se spremene nekatere določbe; vlada jih je spremenila, a dunajska dvorna pisarna je zakon vrnila že drugič.

Razume se, da bi bila tiskovna reforma za nas velikega pomena. To bi bil prvi veliki korak koalicijske in vlade, da oživitvori svoj program — ustavne reforme.

Najprej so hoteli protivniki koalicije izrabiti to zavlačevanje v strankarsko agitacijo proti novemu kurzu. Toda nedvoumne izjave same vlade so razpršile vsako sumnjo, kakor da bi ona nosila krivdo zaradi tega. Na Dunaju nikakor ne morejo pojmovati, kako bi mi na Hrvaškem mogli uživati večje svobode glede tiska, kakor na Ogrskem ali v Avstriji. K taki

nezaupljivosti napram nam je pripomogla brez dvojbe tudi neobičajna strankarska razprtija v našem saboru. Dolga obstrukcija in neprestane denunciacije s Frankove strani, da koalicija uganja jugoslovansko, da podpira srbsko „propagando“, da je antidinastična, vse to je moralo preplašiti tiste kroge, ki ne poznajo našega življenja, a crpajo informacije o nas iz intrigantskih virov, ki še vedno sanjajo o starem režimu v Hrvaški.

Podban Nikolić je moral s svoje vladne stolice odbijati te Frankove denunciacije ter je poudarjal, da vlada ni nikjer opazila sledu antiloyalnosti, a končno je nastala v sami stranki dra. Franka pri poštenih elementih reakcija ter je n. pr. dr. Pavelić v saboru in na svojem volilnem shodu obsodil take denunciacije in prekašanje z lojalnostjo.

Sedaj se ban Pejačević mudi na Dunaju, da zopet razčisti tam razne sumnje, da ne naletimo na zapreke pri drugem faktorju, kadar sabor že hoče enkrat — delati. △.

Deželni zbori.

Gradec, 8. marea. Posl. dr. Jurtela je poročal v imenu odseka za občinske zadeve o prošnji nekaterih posestnikov v Spodnji Kostivnici, naj bi se ločili od občine Kostivnica ter si smeli ustanoviti lastno občino. Prošnja se je odklonila. — Posl. baron Rokita nsky je predlagal izpremembo volilnega reda tako, da bi se današnja kurija veleposestva odpravila, raztegnila pa bi se naj volilna pravica na vse veleposestnike, ki plačujejo najmanj 400 K; trije virilni glasovi se naj razdele na mesta, trge in kmetske občine. — Posl. dr. Jančič je interpeliral namestnika zaradi oškodovanja zdravnikov pri bolniških blagajnah z najnovejšo ministrsko naredbo o bolniških blagajnah.

Gorica, 8. marea. V današnji seji so se reševale prošnje za podpore in prispevke, nadalje računski sklepi in proračuni raznih deželnih

LISTEK.

Do smrti tvoja.

Hodil sem nekoč po grajskem vrtu, ko se je izprehajala po njem baronesa Urzi. Pravzaprav hodil nisem, kakor se hodi navadno, ampak postakal sem za rožnimi grmi in odondod opazoval baroneso, ne da bi ona mogla videti mene. Sicer se pa tudi Urzi ni izprehajala, kakor se izprehajajo navadni ljudje, ampak stopicnila je dvakrat trikrat, potem pa postala ter pisala in pisala na list papirja, ki ga je držala v roki. Jaz pa sem izza rožnega grma občudoval eteričnost njenega stasa, se divil njeni ženijalnosti, s katero je polagala svoje vznesene misli na papir, in v pekoči ljubezni do nje mi je tolklo srce v prsih, kakor da bi bilo zdivjalo.

Ko pa je začela z držajem svojega solnčnika začrtavati v pesek jambe in troheje ter jih vezati v stihe, stihe pa v kitice, tedaj me ni držalo več za grmom. Neodoljiva moč potegnila me je proti njej. Zahrepenel sem jo videti od blizu in zaželel, da bi

tudi ona videla mene. Hoteč pa napraviti vtisk, kakor da bi slučajno šel po tisti poti, sem delal silo svojim kretanjem in srce mi je utripalo od razburkanosti, ko sem se ji bližal. Prišedši do nje jo pozdravim vsled zastale sape jedva slišno, potem pa hitim dalje, dasi bi bil stokrat raje ostal pri njej.

Moj pozdrav jo je le deloma vzdramil iz pesniške ekstaze; odzdravila mi je sicer, vendar očij ni obrnila od jambov in trohejev v pesku.

Šele ko sem se oddaljil od nje kakih sto korakov, zaslišim:

„Monsieur Omladé!“

„Prosim, baronesa!“ in z lakajsko naglico sem bil v tistem hipu že tudi pri njej.

„Ali bi hoteli priti opoldne v moj salon?“ me vpraša in pristavi: „Imela bi vas nečesa prositi.“

„Prosim, baronesa! Sem vam v katerokoli uslugo?“ tako nekako si mislim svoj tedanji odgovor, ki pa se je izvestno glasil manj ugajeno.

„Torej au revoir, monsieur Omladé!“

Zdaj pa je bila mera moje mlade, nerazvujene sreče polna. Le pomislite: Urzi, baronesa, pesnica in pisateljica,

vabi mene, vanjo zaljubljenega gimnazijca, ki se je od blizu nisem upal niti pogledati, ampak le od daleč izza rožnega grma, na pomenek k sebi v salon!

Ko potegnem iz žepa staro ankerico, ki sem jo bil koncem šolskega leta zamenjal pri neki starinarici tam za Ljubljano za sklad starih šolskih knjig, bila je ura polenajstih. Da bi mi torej prej minil čas, ki me je ločil od Urzi in njenega salona, sem hodil po poti ob potoku, ki teče za grajskim vrtom, in skušal misliti to in ono. Pa ni šlo; zakaj glava in srce sta bili naphani s kaosom mislij in čuvstev, ki je valovalo semintja okrog edine jasne točke, podobne Urzine.

Iz omenjenega razloga torej ne bom razkladal natančneje, kaj vse se je tekom te poldruge ure godilo v moji notranjosti. Rajši hočem porabiti to priliko, da posežem nekoliko nazaj in razberem nekaj konkretnih dejstev, ki naj služijo v pojasnjenje položaja.

Urzi je imela brata, ki je bil moj sošolec. Ker sva si bila dobra in sva med letom pomagala drug drugemu, kolikor sva baš mogla, povabil me je, da naj prebijem del počitnic

na gradu njegovega očeta. Imela pa je tudi dve sestri, ki sta bili mlajši in lepši od nje, kar sem že tudi tedaj uvidel. Ker pa je imela vsaka teh dveh svojega ženina in bi bila moja ljubezen na to stran očitno brezuspešna, zaljubil se nisem v nobeno izmed njih.

In tako je prišlo, da sem si izbral izmed treh barones tisto, ki je bila še prosta, in to je bila ravno Urzi. Priznati pa moram, da ta izbira ni bila samo drzna z ozirom na mežaljanstvo, ki je pretlila na ta način nastati, ampak je bila tudi dokaj čudna glede okusa, ki me je pri tej izbiri vodil. Ne govoril bi namreč resnice, ko bi trdil, da je bila Urzi mlada, grdo pa bi lagal, ko bi pravil, da je bila lepa. Prav nasprotno je bilo res. Videla je kakih petnajst spomladni več ko jaz, in ker sem imel jaz tedaj ravno šestnajst let, je stala torej z eno nogo že globoko v srpanu. Sicer pa moram pripomniti, da me njena starost še ni tolikanj motila. Mislim sem si: Ker si ti precej vihrast fant, nič ne de, če je Urzi nekaj starejša; zato je pa tudi pametnejša in te bo lažje vodila.

Ampak tudi narava je skoparila

pri lepoticenju njene zunanosti, da bi jo bil moral, ko bi jo bil gledal z nemotenim očesom, smatrati najmanj za nelepo. Seveda se mi je zdela tedaj, ko jo je obdajala svetla gloriola moje ljubezni, precej drugačna. Vendar pa bodi povedano v čast mojemu prirojenemu okusu, da mi tudi ljubezen ni mogla pokvariti estetičnega čuta tako zelo, da bi jo bil smatral za izvanredno krasotico. Zdela se mi je vse predolga, presuha in preploska. Pa tudi njeni zobje mi niso ugajali bogve kako. Tako čudno so se svetlikali, kakor da bi bili zaliti z zlatom. Sicer so res bili, česar pa tačas nisem razumel. In kakor mi je ugajalo zlato že tedaj kjerkoli drugje, zlasti pa v denarnici, tako malo prikladno se mi je zdela v čeljustih, kar se mi zdi, mimogrede povedano, tudi še dandanes.

Pa vse te — napake, tega ne smem reči, ker za take jih nisem smatral — temveč, recimo nekam učeno, manj ugodne telesne kakovosti, odtehtovale so se v obilni meri od vrlin njenega duha. Seveda, da sem odkritosrčen, nekoliko tudi od njenega blestečega rodbinskega in eksotičnega imena. Vendar pa ker

fondov. Za dovezno cesto k novemu državnemu kolodvoru se je dovolilo 80.000 K.

Inomost, 8. marca. Predarelski deželni zbor je sprejel predlog, ki se z njim poziva osrednja vlada, naj pri pogodbenih pogajanjih z vso odločnostjo nastopi za popolno varstvo interesov tostranske državne polovice, za pravično razdelitev kvote in sploh za pravično in trajno razmerje; ako pa se pogajanja razbijajo, naj se že sedaj poskrbi, da ostane v tem slučaju celokupnost monarhije nedotakljiva.

Praga, 8. marca. V včerajšnji seji proračunskega odseka v deželni zboru je bil odklonjen predlog poslance dr. Schreinerja, naj se kulturnotehnični biro deželnega zbora razdeli po narodnosti. Odsek je odobril subvencijo za češko deželno gledališče v znesku 287.922 K in subvencijo za nemško deželno gledališče v znesku 296.075 K. Za obrestovanje in amortizacijo deželnega dolga se je sprejelo 4.624.591 K. Pri deželni banki se najme še deželno posojilo 126 milijonov.

Bruno, 8. marca. Predlog posl. Sevcika, naj se na Moravskem odpravi šolnina ter se tozadevni stroški v znesku 1.125.000 K pokrijejo iz deželnih doklad, se je izročil šolskemu odseku.

Sprememba v avstrijskem ministrstvu.

Dunaj 8. marca. V političnih krogih zatrjujejo, da justični minister dr. Klein po volitvah odstopi, ker je že dlje časa bolehen ter se zdravi v Opatiji. Naslednik mu bo član gosposke zbornice dr. Lammach, profesor kazenskega prava na dunajskem vseučilišču.

Srbska skupščina proti avstrijski upravi v Bosni in Hercegovini.

Belgrad 8. marca. Skupščina je razpravljala o vladni predlogi, naj bi se odpustili agrarni dolgovi v tistih pokrajinah, ki so se priklopili Srbiji z berlinsko pogodbo. Mladoradikalec Davidović je predlagal, naj se povrne dosedaj vplačani agrarni dolg. Z zadovoljstvom konstatuje, da je Srbija rešila agrarno vprašanje bolje, kakor velika država, ki je prišla v dve srbski (?) deželi z velikimi obljubami, a ni dosedaj zagotovila ne svobode ne pravičnosti, in tudi agrarnega vprašanja ni rešila. Na klice z desnice, katera država je to, je odgovoril soc. demokrat Lapčević: „Ne vprašajte, ker itak veste, da je Avstro-Ogrska!“

Dogodki na Ruskem.

Petrograd 8. marca. Stranka kadetov je sklenila, da je delovati stranki na to, da pride na krmilo ministrstvo, ki bo uživalo zaupanje večine v dumi. V prvi vrsti je predlagati zakonske načrte o lokalni samo-

upravi in o politični svobodi. Predloge desnice, ki imajo izživljajoč značaj, je izključiti od posvetovanja. Ministrskemu predsedniku in predsedniku dume se naroča, da gresta k skupni konferenci k carju.

Od kozakov voljeni poslanci so sklenili, da se združijo v posebno frakcijo v obrambo interesov za kozake. Za predsednika je izvoljen Ščerbina. V splošnih vprašanjih bodo šli s kadeti.

Danes je bila druga seja dume. Vršila se je na prejšnjem podpredsednikov. Za podpredsednika je bil izvoljen kandidat leveice Berezin (delavska stranka, za drugega podpredsednika pa poslanec mesta Harškova, odvetnik Poznański (progresist). Za tajnika je bil izbran kadet Čalnikov.

Proticerkveno gibanje.

Pariz, 8. marca. Klerikalno časopisje (med tem je seveda moral biti tudi naš „Slovenec“!) Ured. raznaša vest, da je francoska vlada vplivala na notranjo politiko raznih držav, posebno da je dejansko podpirala protiklerikalno politiko na Španskem in protiklerikalne demonstracije v Italiji, in le zategadelj si Clemenceau ne upa obelodaniti zaplenjenih listin papeževga nuncijskega. — Uradno se vse te vesti najodločneje dementujejo.

Socialne reforme na Nemškem

Berolin, 8. marca. V nemškem državnem zboru zadnje čase kar dežuje interpelacij in predlogov za razne socialne reforme, posebno se zahteva reforma kazenskega pravnega reda, izpolnitev koalicijskega zakonodajstva, svobodno-miselne ureditve pravnih razmer pri strokovnih društvih, ustanovitev delavskih zbornic, varstva stavbnih delavcev, socialnopolitična oskrba za privatne uradnike, državno, društveno in koalicijsko pravo, drž. rudarski zakon, strokovna sodišča za kmetijske delavce, ureditev stanovanjskih razmer, domovinski zakon, trgovinske nadzornike, razširjenje bolniškega zavarovanja itd.

Poraz belgijske vlade.

Pariz, 8. marca. Socialisti in mladoklerikalci so sklenili v belgijski zbornici, naj se v vseh rudnikih uvede osemurni delavnik. S tem je vlada doživela hud poraz, vendar ne odstopi. Vladni pristaši izjavljajo, da je bilo glasovanje dogovorjeno presenečenje, ker pri glasovanju ni bilo 20 članov klerikalne desnice navzočih, sicer bi kaj takega ne bilo mogoče, ker ima vlada v zbornici 89 pristašev, dočim imajo liberalci in socialisti skupaj le 77 glasov. Glasovanje pa je znamenito le zategadelj, ker se je vladna stranka prvič razcepila v konzervativne in demokratične klerikalce. Ako ta razcepljenost ostane, so vladi šteti dnevi.

sem bil precej demokratičnega mišljenja in čisto demokratičnega pokolenja, zato na take in enake slučajnosti nisem dajal ravno toliko. Pač pa mnogo na vrline duha. In teh pri Urzi ni bilo treba iskati. Ležale so ti kar vidno na dlani. Saj je bila Urzi pesnica in pisateljica in sicer med pesnicami in pisateljicami tiste vrste, katerih spisi se tiskajo. Založnika ji res ni bilo treba iskati, ker je bila v srečnem položaju, da je svoje spise lahko sama zalagala. To je že bilo res, pa tega tedaj jaz nisem vedel, in ko bi bil tudi vedel, ne bil bi razumel. Merodajno je bilo zame dejstvo, da so bile njene pesmi in novele natisnjene in da jih tako razen nje bral lahko tudi kdo drugi, če jih je hotel.

Kaka razlika je bila potemtakem med njo in menoj! Sicer sem bil tudi jaz pesnik in pisatelj, česar, mislim, mi ni treba še posebej poudarjati. Tisti čas na primer sem po Pindarjevem zgledu pesnil odo, v kateri sem z vznesenimi epiteti opeval baroneso Urzi in katere vodilno misel sem izpeljal nekako takole: Kakor si ti Pigoklej bil vreden Pindarjevega opevanja, ker si v olimpijskih igrah zmagal nad vsemi svo-

jimi tekmovalci, tako doni večna slava baronesi Urzi, ker si je vsprilo tolikih tekmovalk ona edina znala pridobiti moje srce in ljubezen. Kakor torej vidite, pesnik sem bil vse-kako in ne med zadnjimi, ampak sitnost je bila ta, da moji spisi niso še bili zagledali belega dneva. To pa zaradi tega ne, ker so mi bili uredniki naših listov slave tako zavistni, da jih niso hoteli natisniti. Pa ne samo zavistni, temveč tudi skrajno nevljudni so bili. Zakaj niti odgovorjati mi niso na moje drezanje, čeprav sem svojim pisemom prilagal deset-vinarske znamke. Pač, eden je odgovoril, ko mu nisem dal prej miru; sicer ne v pisemu, ampak na platnicah svojega lista, da je kar ves svet lahko bral njegove grobosti. Pa kako je odgovoril? Tako, da se Bog usmili! Mislim si: Očividno je, da mi hočeš moj talent naravnost ubiti! Pa ne boš! In še z večjo vnetost sem pesnil na svoji odi.

Vendar pa z Urzi se le nisem mogel meriti, ker, kakor rečeno, ona je bila tiskana, jaz pa ne. In prav to dejstvo, da je bila Urzi pisateljica po glasu, jaz pa rokopisnik brez imena, vzbudilo je v meni do nje najprej

Ženska volilna pravica na Angleškem.

London 8. marca. V nižji zbornici je predlagal liberalni poslanec Dickinson, naj se začne drugo branje zakonskega načrta, ki se da ž njim volilna pravica za parlament ženskam v tistih slučajih, ko bi imele volilno pravico, ako bi bile moški. Ministrski predsednik Campbell-Bannerman je izjavil, da vlada prepusti vprašanje zbornici v poljubno rešitev; on je osebno za zakonski načrt, ker ni priporočljivo, ne upravičeno in ne politično pametno, ženske izključevati od volilne pravice. Pozneje pa se je izkazalo, da glede tega vprašanja v nobeni stranki ni soglasja, vsled česar se je sklepanje odložilo.

Obrtni vestnik.

Trgovina z živino v letu 1905 in 1906 v prometu z inozemstvom. Če se hoče presojati velikost blagovnega prometa monarhije z inozemstvom v eksportu in importu v preteklem letu ter iskati po vzrokih, ki so vplivali na pomnožitev, odnosno na nazadovanje prometa, ni smeti puščati v nemar važnega dejstva, da so se carinske razmere tekom minulega leta v mnogokaterem oziru bistveno predrušile. Primerjajoč gibanje blagovnega prometa te ali one stroke v preteklem letu z onim v letu 1905, je vzeti v račun, da so novi carinski zakoni ter z njimi v zvezi nove trgovinske pogodbe v znatni meri vplivali na import in eksport. Če nas zanima promet z inozemstvom v enem ali drugem produktu, nam mora biti pred očmi položaj pred 1. marcem 1906, kateri dan je začela veljavnost novih carinskih zakonov in tudi glavnih novih trgovinskih pogodb, ter desetmesečna doba po tem terminu. Pri blagu in produktih, ki jih je uvaževati za promet z balkanskimi državami, se mora vpoštevati nadalje važno dejstvo, da smo v razmerju s Srbijo v brezpogodbenem položaju že nad osem mesecev. Posledica tega dejstva je, da je promet s Srbijo v obeh smereh v splošnem oviran, ker navajanje avtonomnih carin obojestransko napravlja prevedbo blaga neizplačno, uvoz živine vseh vrst, zlasti volov in prešičev pa je v drugi polovici lanskega leta popolnoma prenehal. V splošnem je končno ozirati se tudi na okolnost, da se je lansko leto zadnje tedne pred nastopom nove carinske ere forsiral uvoz blaga v vseh tistih primerih, ko je kazalo spričo bližnjega povišanja carin izkoristiti še stari položaj ter spraviti ob pravem času na varno kar največ je množine takega blaga, ki je bilo prizadeto po povišanih carinah.

Ob času, ko se vedno oglašajo tožbe o visokih cenah mesa ter se išče po vzrokih napetih cen, utegnejo zanimati podatki o velikosti uvoza in izvoza klavne in uprežne živine v monarhijo. Pri tem pa pred vsem navedemo carinske postavke stare in nove carinske tarife, katerih poznanje je potrebno za umevanje prometa z živino. Po stari naši carinski tarifi je znašala avtonomna carina (t. j. ona, ki se pobira v primeru, da z državo iz katere prihaja blago in dogovorjena posebna carina) od vola 35 71 K, od teleta 7 14 K, od ovce ali koze 1 19 K, od prašiča v teži 10 kg—120 kg pa 7 14 K. Navedena avtonomna ca-

rina se pa dejansko ni pobirala, ker je bila dogovorjena za import volov in prešičev posebna pogodbeno carina. Plačevalo se je za veljavnosti starih carinskih zakonov do 1. marca 1906 od vola le 30 35 K. (v obmejnem prometu s Srbijo le 9 52 K) od prešiča le 3 57 K. Nova avstro-ogrška carinska tarifa, katera nosi sploh znak strožje carinske obrambe za domače proveniencije, je dvignila v veliki meri tudi carino za uvoz živine vseh vrst. Od vola je plačati po avtonomni, sedaj veljavni tarifi 60 K, od teleta 5 K, od ovce ali koze 2 50 K, od prešiča v teži 10—120 kg pa 12 K. Potom dogovorov in trgovinskih pogodbah, obnovljenih z Nemčijo, Švicco, Italijo in Rusijo, je navedene carine zadela le ena izprememba in sicer se carina od volov računa sedaj ob importu iz držav, ki stoje z našo državo v pogodbenem odnosu, tako, da je plačati od vsake 100 kg žive teže 9 40 K. Uvoz iz Srbije je kakor povedano, onemogočen od druge polovice lanskega leta dalje.

Primerjajoč statistične izkaze trgovinskega in poljedelskega ministrstva o uvozu in izvozu klavne živine v letu 1905 in 1906 se pokaže, da se je leta 1906 zmanjšal eksport naše živine v inozemstvo ter da se je v znatni meri reducirala hkratu tudi import v monarhijo. Tekom leta 1906 se je namreč eksportiralo iz Avstro-Ogrske v inozemstvo 169.590 glav klavne živine v dognani vrednosti 63.237.802 kron, dočim je izvoz leta 1905 dosegel 250.363 glav v skupni vrednosti 87.661.220 K. V letu 1906 je tako kakor v predidajočih letih zavzemal eksport goveje živine prvo mesto, kajti vrednost eksportirane goveje živine je znašala 62.200.000 K, dočim vrednost eksportiranih ovac in prešičev ni dosegla niti enega milijona kron. Največ naše živine se je tudi v minulem letu eksportiralo v Nemčijo. Če zasledujemo gibanje našega eksporta v posamezne države inozemstva, pokaže oficijalna statistika, da se je prodalo leta 1905 v Nemčijo 187.075 glav goveje živine, leta 1906 pa le 118.642; v Švicco leta 1905. 7032 glav, lansko leto pa le 2029 glav; v Srbijo leta 1905. 5765 glav, v preteklem letu 5445. Manjšega pomena za razpečevanje naše živine sta Rumunija in Belgija za ovce.

Uvoz klavne živine v monarhijo se je v preteklem letu znatno zmanjšal. Vzroka je iskati na eni strani v povišanih carinah, na drugi strani pa zlasti za uvoz balkanske živine v nastalih homatijskih s Srbijo. Statistični izkazi registrirajo za leto 1906 v importu klavne živine 123.117 glav v dognani trgovski vrednosti 15.525.065 kron. Leta 1905 pa se je uvozilo v Avstro-Ogrsko 290.965 glav klavne živine v skupni vrednosti za 44.591.593 kron. Razlika znaša potemtakem med prevedbo v obeh letih 167.848 glav v vrednosti 29.168.528 K. Najbolj se je reducirala uvoz goveje živine; import prešičev je padel za polovico. Leta 1905 se je importiralo 60.815 volov, 5.933 telet, 14.645 ovce, 4.210 koz, 171.706 prešičev in 5.505 sesnih prascev; v letu 1906 pa le 9.208 volov, 3.587 telet, 13.267 ovce, 1.162 koz, 81.320 prešičev ter 7.281 sesnih prascev. Če motrimo posamezne države inozemstva, kaže statistika, da se je vozilo leta 1905 iz Srbije 71.941 glav goveje živine, 112.511 prešičev in 10.253 ovce, iz Italije 8.018 glav goveje živine, 57.708 prešičev, 570 ovce, iz Nemčije 1.930 volov, 1.223 prešičev, 385 ovce in koz, iz Črne gore 4.354 glav goveje živine, 5359 prešičev ter 13.490 ovce in koz; za preteklo leto pa izkazuje statistika sledeče številke:

iz Srbije se je uvozilo v monarhijo 8.364 glav goveje živine, 68.458 prešičev, 1.050 ovce in koz; iz Italije 2.317 glav goveje živine, 11.471 prešičev, uvoz ovce in koz je bil brezpomemben; iz Nemčije 1.911 glav goveje živine, 1.245 prešičev, 773 ovce in koz; iz Črne gore pa 2.364 glav goveje živine, 6.520 prešičev, 7.552 koz in ovce. Prav neznatnega pomena za naš import klavne živine so bile 1. 1905 in 1906 Rumunija, Švicca, Ni-zozemsko. Na prvem mestu stoji sicer za leto 1906 še vedno Srbija, dasi je izpadek zelo velik in tembolj vpoštev, ker zadene razmeroma majhno državo, toda import iz Srbije se je izvršil ves tekem prve polovice minulega leta, ko je deloma veljalo še staro pogodbeno razmerje, deloma pa trajal dogovor, da se ravna s srbskimi proveniencami tako, kakor z onimi drugih pogodbenih držav. Odkar pa je nastal carinski spor ter z njim brezpogodbeni položaj, je uvoz srbske živine popolnoma prenehal. Stanje živine v Srbiji se je po številu izvršenem koncem leta 1905 dognalo v sledečih številkah: 172.278 konj, 943.967 glav goveje živine, 3.066.444 ovce, 495.955 koz in 875.517 prešičev. V primeri s stanjem živine, ki se je dognalo po številu v letu 1900, se je številu živine zmanjšalo za konje za 68%, za govejo živino za 133%, za prešiče za 876%.

Glasovi z Jesenic.

— Postne šeme. Na največji boben je udarila klerikalna stranka v „Slovenca“ ter na vso sapo zatrobila v svoj sleparski politični rog: proč od Jesenic! Stari ljudje pripovedujejo, da začuti človek največje hrepenenje po življenju takrat, ko že slisi potrskavati koščeno smrtno roko po hišnih durih... Tako se godi klerikalni stranki na Jesenicah, kjer stoji na močvirnih tleh, ki se vedno bolj vdirajo, da jo slednjič pogoltnejo in zadušijo. V nedeljo 3. t. m. so se zbrali klerikalci v gostilni pri „Zvitem rogu“ žalostni in zamišljeni, da si še zadujkajo potočijo svoje bolečine in v skupni boleti zapojejo pred-smrtnico. Prišlo je kakih 15 do 20 najrevnejših na duhu, ki še trudnih korakov capljajo za umirajočo klerikalno kavko. Zapri so se, da se pri zaprtih vratih zgovore o svoji pogrebščini... Žalostno pesem jim je zapel jeseniški župnik. Dokazal je s tožečim glasom, da so v jeseniški občini doigrali svoj vlog, ker jih je celo nebo zapustilo, ki nikakor noče kaznovati upornih Jeseničanov. Edina rešitev bi še bila — ločitev Save od Jesenic. Na Savi pa dobiti klerikalna stranka še nekaj zabutih kalinov, ki naj nastavijo svoje katoliške hrbe, da se bo klerikalizem vsaj še nekaj časa premetaval po naši občini. Toda celo najvrednejši podaniki klerikalne stranke so dvomljivo stresali glave pri župnikovi fantaziji o ločitvi Save od Jesenic. Končno so umolkli ter hladili svoje gorje s praznjenjem vinskih čaš. Težki vzdigi so se porajali v nekdajšem luterskem templu, kjer so sedaj premišljevali zvesti katoliški podaniki o minljivosti vsega posvetnega. Pobožne klerikalne glave so postajale težje in težje in oči so gledale motno od preobilo zaužite pi-jace. Naenkrat je nekdo vstal ter jec-ljaje zavpil: „Jeseniškemu županu dr. Kogojcu moramo dati nezaupnico!“ In enoglasno so zatuli: „Nezaupnico mu moramo dati. Živijo Vilmanov Kristi!“ Potem pa je zopet vse tiho postalo in le tuintam je motilo to ti-

— Dalje v prilogi.

me je nagovorila; potem pa nadaljevala: „Prosila bi vas, ko bi mi hoteli na čisto prepisati tole novelico, da bi jo lahko poslala v tiskarno. Jaz nikakor ne utegnem s prepisovanjem izgubljati časa, ko mi vrši vse polno sižejev po glavi. Ali bi hoteli?“

In pri tej priči se mi je tako ljubko nasmejala in me tako milo pogledala — ščipalnik je bila že prej odložila —, da sem bil pripravljen ji prepisati kar cele folijante, pa ne samo ene kratke novele, akoravno se je pravzaprav že tudi meni mudilo, da bi skoraj dovršil svojo pindarsko odo, ker sem hotel še v tistih počitnicah vreči na knjižni trg neko tragedijo v verzih, za katero sem imel načrt že izgotovljen in v kateri sem nameril sebi vlogo junaka, baronesi pa vlogo junakinje.

In ko mi je pokazala rokopis ter mi to in ono razložila, izročila mi ga je in jaz sem ga začel prepisovati.

Naslov tej noveli je bil „Do smrti tvoja“. V njej je avtorica v fantastičnih bojah in prekipevajočih besedah opisovala nekakega imaginarnega ljubčka svojega, mu z brezštevilnimi ohi in ahi razodevala svoja ljubezenska čuvstva, katerih refren

je bila prisega, da hoče ostati do smrti njegova.

Ko sem jaz tole stvar prečital in si jo od vseh strani natančno ogledal in dobro premislil, osamosvojila me je ženijalna, pa kakor boste videli, usodepolna ideja. Domislil sem si: Omladč, zdaj je prilika, kakor nikdar več! Glej, tole novelo lahko uporabiš, da odkriješ baronesi Urzi svojo ljubezen.

In takoj sem uravnal po tem načrtu svoje prepisavanje. Torej pazite!

Epiteta, katera je Urzi dala svojemu imaginarnemu ljubčku, ki pa očividno niso bila meni lastna — tako n. p. on je imel dolge navzgor zavilane brke, jaz pa tedaj še nisem imel niti njih senice; je imel on oči črne kot ogije jaz pa plave kot nebe itd. — sem nadomestil s takimi, ki so se lahko nanašala name. Sicer pa moram reči, da mi v tej točki ni bilo treba mnogo izpreminjati; zakaj ker je bil Urzin domišljani ljubček lep kakor Adonis, jaz pa kajpada tudi, se je pretežna večina tega, kar je bilo njemu lastno, mogla prenesti tudi name.

Nadalje je prihajalo mojemu početju v prid tudi to, da je bilo v

„Très bien, monsieur Omladč!“

hote satoglo smrčanje onemoglih katoliških podanikov... Župnik je skrivaj odšel ter se obupno ozrl proti nebu. Proti polnoči so videli Savčani prihajati po umazani kolovosni poti od „Zvitega roga“ mimo „Katoliškega doma“ vpogajena klerikalna telesa, ki so se previdno oprjemala raztrganega plota. Drugi dan pa je čital začuden svet v farovškem „Slovencu“ sledečo brzojavko: Zbrani savski volilci in davkoplačevalci so izrekli nezauznanost jeseniškemu županu dr. Kogojcu. — Tako je obhajala klerikalna stranka na Jesenicah svojo pogrebščino!

— Blagor ubogim na duhu, ker njih je nebeško kraljestvo. Klerikalna stranka je iznašla neposredno pred državnozbornimi volitvami nove limanice, na katere upa ujeti večje število nepremišljenih ptičev zlasti na Savi. Te limanice so ločitev Save od Jesenic. Veliko upajo dobiti, a ujeli bodo najbrže jako malo. Klerikalci smatrajo delavstvo in sploh Savčane še za nepopolno neumne, ki jim naj verjamejo, da je vse zlato, kar se svetli. Kdo še danes klerikalca kaj verjame? K večjemu ljudje, ki sploh ne znajo sami misliti, ampak slepo verjamejo, kar jim natrebi župnik ali pa vsaj kaplan. Torej ljudje brez lastno mislečih možganov. Edina njihova tolažba je, da jih čakajo nebesa, ker sami priznajo, da so res ubogi na duhu, ker drve čez drin in strn za klerikalce. Kar premore naša občina duševne revščine, se bo gotovo vsula za klerikalnimi sleparji, ki tako vpijejo na Savi proti Jesenicam, da človeka res smeh lomijo. Mi se pri tem zabavamo in čakamo, kdaj bo kovec te najnovejše farovške komedije, ki naj spopolni vrsto klerikalnih blamaž!

— Lahko bi odgovarjali klerikalno-nemškemu prismođam na njihovo vpitje o razdelitvi občine, toda stvar je tako neumna in smešna, da bi bilo škoda vsakega stvarnega odgovora. Kdor se hoče brezplačno kratkočasiti, naj čita sobotne „Slovence“ in posluša naše farovške rogovileže, ki igrajo tako klavno vlogo!

— Smešno. „Slovenec“ poroča z velikim veseljem, da bodo kaznovani na podlagi novega volilnega zakona vsi napredni odborniki, ki so sodelovali pri hrupni obstrukciji. Dotična občinska seja je bila 15. februarja t. l., zakon pa je bil razglašen štiri dni po seji. Vsaka postava pa stopi v veljavo z dnevom razglasitve, kar stoji izrecno v zakoniku. Naprednjaki so le hvaležni klerikalcem, da so jih pravočasno opozorili na dotično mesto novega volilnega reda, da vedo v bodoče v silobranu postavno postopati proti klerikalnim zverinam.

— Na zaupnem shodu klerikalne stranke v Ljubljani, ki se je vršil 28. februarja t. l. so bili iz Jesenic: župnik Zabukovec, kaplan Prijatelj, krojač Čebulj in gostilničar ter bivši organist Tancar. Pri Tancarju naj opomnimo, da je zagrizen klerikalec ter intimen prijatelj onega župnika, ki skuša na vse načine denuncirati tukajšnje železničarje. In vendar podpirajo ravno železničarji tega farovškega petoliznika, ki bi moral drugače že gostilno zapreti! Kje je stanovska zavest? Kaj pravi k temu „Arbeiterwille“ in „Eisenbahnerzeitung“? Bomo videli!

— Nad 200 železničarjev nima na Jesenicah volilne pravice za državni zbor, ker se ne bivajo eno

leto v občini, kakor sahteva zakon. Klerikalcem je to seveda jako po volji, ker bi drugače lahko Pogačniku trda predla pri volitvah v državni zbor.

— Okrog 1000 volilcev ima v naši občini volilno pravico na podlagi splošne, enake in direktne volilne pravice. Pri volitvah v državni zbor bomo imeli dve volilni komisiji. Pri eni voli Sava, pri drugi pa Jesenice, Hrušica in Planina!

— Legijonarji se ne bodo igrali to nedeljo, kakor je bilo prvotno namenjeno, temveč še-le prihodnjo nedeljo t. j. 17. t. m. Nihče naj ne zamudi posetiti te velezbavne predstave. V igri je več peških točk s spremljevanjem klavirja!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. marca.

— **Demokratska komedija.** Kadar so Šuklje, Šusteršič in Kregar sami med sabo, tedaj jim kakor rimskim avgurjem lezejo obrazi na vatle narazen! Kolikor se morajo v teh dneh ti možakarji smejeti, to že presesega človeške meje! In smejeti se morajo nad katoliškimi svojimi volilci, katere imajo čisto v svojih rokah, da počenjajo ž njimi, kar počenja otrok s svojo igrado. In ti volilci — skoraj bi rekli voliči — prenašajo vsako in bodisi tudi največje ponižanje, kot bi pili sladko pijačo. Pri ljubem Bogu vprašamo, kje v Avstriji — razen v Galiciji se dobe volilni okrajji, kjer bi volilci hoteli kaj čuti o kakem Gostinčarju, ki v parlamentu, ako se bode ravnal po sedanjih navadi, vsaka dva tedna niti svoje srajce ne bode menjal, ali o kakem Demšarju, ki v nobenem oziru nima niti najmanjše sposobnosti, ali o kakem Kregarju, ki je dosedaj pačil in kazil cerkveno orodje, ki pa naj odesdaj deželno stolno mesto na Dunaju zastopa? Take kandidate jim vsiljevati, to ni ničesar drugega, nego krvavo norčevanje iz dotičnih volilcev! Krvavo in klavno norčevanje! Še bolj klavna pa je pasja ponižnost, s katero katoliški volilci vse to požirajo. Voditelji se sicer izgovarjajo, da so demokrat in da jih le demokratska neupogljivost narava sili k takim, recimo slabim kandidatom. In to je ravno najgriša komedija! Da je dr. Šusteršič demokrat? Mož, ki preživi poletja v Švici, zime pa v Nici, tak mož v Sloveniji še nikdar demokrat ni bil. Ali naj je Šuklje, kateri z 10.000 kronami nezasluzenega penzija izhajati nemore, demokrat? Pojdite se vsi skupaj solit! Ta demokratizem je le pesek, katerega Šusteršič in Šuklje svojim ovčicam v oči mečeta. Ta dva človeka potrebujeta za svoj budoči klub nekaj materijala, kateri ne bo nikdar mislil, ampak vedno tako glasoval, kakor bo hotel Šusteršič! Za to se gre, ne pa za kak demokratizem, v katerega se navidezno zavijata Šusteršič in dvorni svetnik Šuklje! V klubu bodeta potrebovala nekaj dresiranih kodrov, ker se nič ne ve, kaj prinese volitve na Štajerskem, Gori-

škem in Primorskem. Po teh deželah tudi klerikalci resnično in grde ošabnosti dr. Šusteršiča več prenašati ne morejo. In če smo prav poučeni, tudi v Dalmaciji vre, tudi tam so do grla siti Šusteršičeve oholosti! Tudi tam ni gotovo, da bodo Vuković, Biankini in stari Ivčević, ki so bili slepo orodje v rokah Šusteršičevih, sopes izvoljeni. Morda pridejo drugi elementi, ki za dr. Šusteršiča ne bodo imeli drugega, nego broo! Zategadelj se je videlo katoliškemu prvaku potrebno, svojo telesno kranjsko stražo še pomnožiti, in sicer z elementi, kateri v parlamentu ne bodo znali drugega, nego: kričati živio Žilindra!

— **Šusteršič in Kregar.** Čez vse mere ginljiv je bil shod zaupnikov S. L. S. dne 3. marca! Ginljiv in zanimiv! Pred vsem je nastopil dr. Žilindra v podobi ljubljanskega poslanca, ter razkladal ljubljanskim svojim zaupnikom, da je bil zadnjih šest let poslanec tega mesta, da je delal za interese tega mesta, prestolice slovenske. (Dobro in živio klici.) Žalosten je bil mož, ko je dostavil: „Odslej ne bom več poslanec ljubljanskega mesta, a uverjeni bodite, volilci ljubljanski, da hočem tudi v bodoče zastaviti vse svoje moči in sile za interese in koristi bele Ljubljane. (Svetle solze v očeh vseh 1313 zaupnikov). In načelnik S. L. S. je še dalje govoril, ter pripovedoval, da je tudi župan ljubljanski zadnje čase začel za njim lažiti, da mu je šel na roko, kadar se je šlo za koristi Ljubljane, ker je — župan Hribar uvidel, da poslanec ljubljanskega mesta ni imel nobenega ugleda in pomena. On — Šusteršič pa je za Ljubljano vse storil kar je bilo v njegovih močeh! Vsem 1313 ljubljanskim zaupnikom so se raztegnile oči, in šele sedaj so popolnoma umeli velikanske napredke, katerih je Ljubljana v „zadnjih časih“ deležna postala. Sedaj so šele umeli, od kod prihaja, da ravno v „zadnjih časih“ lažijo na ljubljanskem polju izpod zemlje zidovi velikanskih delalnic, katere je pričela na prigovor Šusteršičev graditi naša železniška uprava. Istotako se jim prav nič čudno ne vidi, da je južna železnica ravno kar podrla ljubljanski svoj kolodvor, ter pričela novega graditi, kar je vse dosegel dr. Šusteršič, ki je tudi pri južni železnici vsemogočen. Dalje se je navzočim 1313 ljubljanskim zaupnikom popolnoma verjetno videlo, da se bo na spomlad položil temeljni kamen za slovensko univerzo v Ljubljani. Tudi to je izpovedoval dr. Šusteršič v „zadnjem času“; samo pogoj je stavil, da se mora graditi na širokih njivah tik novega ljubljanskega pokopališča, tako da bo s tem pokopališčem v tesni zvezi. Ravno tako so se zbrani zaupniki ozirali s ponosom na „Prule“ ter občudovali ponosno gradbo višje obrtne šole, katero je dr. Šusteršič v zadnjem trenutku, takorekoč en passant, prirokomavhal za belo mesto, prestolico slovensko! In če smo prav

podučeni, se bode drugo pomlad — prihodnjo še ne — otvoril na ljubljanskem gradu zavod slovenskega svezdokarstva, katerega je beli Ljubljani dični njen poslanec dr. Šusteršič tudi infektal. Pa še le v „zadnjem času“, zatorej se s stavbo to spomlad še ne more pričeti. Dne 3. marca so ljubljanski volilci še le izvedeli, pri čem da so. Mislili so da leže v vodi, de facto pa so ležali v masti kakor mladi polhi. Dr. Šusteršič, njihov poslanec, je po očetovsko zanje skrbel, celih šest let je ležal kot božji obladek nad belo slovensko prvostolico. In kadar se je v tej prestolici kaj potrebovalo, pa je zarosilo iz omenjenega oblada, in Ljubljancje so kakor Izraelci v puščavi vsak dan lahko jedli mano in pečene prepelice. Ker je bil dr. Šusteršič šest let poslanec ljubljanskega mesta, ker je za to mesto zastavil vse svoje sile, potem v Ljubljani ne more več biti nezadovoljneza. Vsaj tako je Žilindrovič govoril dne 3. marca svojim zaupnikom! In ti so bili o tem do dna duše prepričani. Bili — dokler ni priveslal na zaupni shod Ivan Kregar, novi ljubljanski kandidat. Ta nesrečnejši ni čul prejšnjega govora dr. Šusteršičevega in tudi o tem se mu ni sanjalo, da je Šusteršič celih šest let vse svoje moči zastavil za belo Ljubljano! Kregarček, ki je od kovinske zadruge prihitel na zaupni shod ter je le tako mimogrede čul, da se mu ponuja kandidatura za Ljubljano, je kandidaturu takoj sprejel ter obljuboval, da se bo kot poslanec napejal, kot se napejajo junec pred plugom. Med splošnim molkom je Kregar konstatiral, da se za Ljubljano do sedaj še ni ničesar storilo, da ni nikdo zanjo delal, da ji še nikdo ni odpisal potresnega posojila in da se ni ničesar za to delalo, da bi se bil v Ljubljani odpravil hišno-najemni in hišno-razredni davek! Tak davek odpraviti je malenkost, vsaj za Kregarja! Kakor hitro bo Kregar ljubljanski poslanec, se bodo moštrance in kelih nekaj podražili, za to se bo pa odpravil tudi hišni davek. Kdo bi torej moža ne volil! Vzlic temu pa je na shodu 1313 zaupnikov nastalo hudo navskrize. Šusteršič je trdil, da je za Ljubljano vse storil, Kregar pa, da se za Ljubljano nič storilo ni. Prej so zaupniki viseli v nebesih, za Kregarjem pa so bili, kakor muhe med zamrznjenim zimskim oknom. Ko je bil shod pri kraju, je dr. Šusteršič godrnjal: Oj ta prokleti, resnični, stari, pravi in zeleni osel! Komu so veljale te besede, ne vemo! Pač pa se govori, da se je razmerje med dr. Šusteršičem in pasarjem Kregarjem zelo, zelo ohladilo! Da bi le kandidaturi sami kaj ne škodovalo!

— **Mačje solze.** Ni je večje naglumnosti kakor jo je uganjal anarhist in teolog Janez Evangelist Kregar na zaupnem shodu dne 3. marca v Ljubljani! Delal se je kakor bi mu zastajala vodena kri po žilah, kakor bi mu

ne hotela beseda izpod lopatastih ustnic, kakor bi se sam tresel pred barbarstvom, katero je imel označiti, delal in zvijal se je kakor bi ležal v otročji postelji ter bi dveh parov dvojkov od sebe spraviti ne mogel! Na vse zadnje se mu je odtrgalo par centov petrificiranega alkohola iz čreves in klavno je zastokal: „Možje, huda bo! Vezane imamo roke!“ Kaj se je zgodilo? Janez Evangelist je ljubljanskim zaupnikom povedal, da je „zadnji četrtak“ vstal na Šusteršičevem zaupnem shodu preprost kmetič pa je predlagal, da imajo v bodoče klerikalni poslanci podpirati samo klerikalce. To je vse, kar se je zg dilo! V bodoče liberalci ne bodo prejemali tistih zlatih darov, kakor so jih — vsaj na pustni torek — prejemali iz rok klerikalnih poslancev! Pomislite samo, koliko sta storila Kregar in Šusteršič za kranjske naprednjake! Ti lepi časi bodo minuli, in radovljiski napredni mestni odbor ne bo imel več širokega svojega lonca, iz katerega bi zajemal častne občane! Če bi jokal ljubljanski župan okrog njega, pa mu pomagati ne bo mogel, tudi če bi hotel. Tužna nam majka! Vzlic temu, prijatelji, pa je gola resnica, da bi vse tisto, kar so klerikalni poslanci storili za naprednjake, en sam polž prav komodno diromal lahko z mesta odpeljal! Nasprotno je resnica, kjer ste mogli ste tudi dosedaj naprednjaku kruh odjedli, ste ga z divjaškim zadovoljstvom tirali v disciplinarne in druge preiskave, ste zatirali njegove vdove in sirote, in če je za plotom pojmal, bila vam je to ravno prava situacija, v kateri ste hoteli imeti, in oziroma v kateri ste najraje gledali slovenskega naprednjaka! Čemu torej to grdo hinavstvo? Slovensko napredništvo nima od farštva ničesar in nikdar ni hotelo od te strani kaj imeti, in bila bi prava smrtna ura slovenskega napredništva, če bi morala od klerikalcev živeti. S takimi norostmi, Janko Evangelist, ostani torej lepo pod klopio!

— **Dr. Šusteršič in oslovstvo.** Koliko smo se že trudili, da bi dr. Šusteršiča priveli do spodobnega bojevanja. Da pijani Stefe, ali klepatavi Kregar v javnosti vse drugače lahko nastopata kakor dr. Šusteršič, je naravno. Omenjena dva politična pajaca smeta nastopiti kot prava pajaca, a nihče se jima ne bode čudil! Drugače pa je z dr. Šusteršičem! Mož ima sicer dobre socialne maniere, je čedno napravljen, dobro počesan, tako da smo prepričani, da sedaj v zimi ni napravil v Mentoni nikake nečasti našemu narodu! Ali vrag vedi, kadar ta čedno napravljeni in gladko počesani človek nastopi v javnosti, tedaj mu uspehi, katere sta žela Stefe in Kregar, skale jasni pogled, in na vsak način misli, da mora z njima konkurirati. Z eno besedo, kadar dr. Šusteršič javno nastopi, ni ničesar drugega kot politični pajac, ki z debelim papirnatim kolom ubija

noveli vse polno pik in pomišljajev, ki so mestoma zavzemali kar po več vrst zaporedoma, ki so se pa lahko brez vsake škode izpustili. Te vrzeli sem potem uporabil v to, da sem mesto pik in pomišljajev, če je bilo le količkaj prikladno ostali vsebini, napisal iz svojega to, kar se mi je zdelo najprikladnejše za odkritje moje ljubezni. N. pr. v rokopisu se je bralo: „Ah, ali je res, da me ljubiš, in se li smem zapesti na tvojo vestobno...?“

Jaz pa sem te pomišljaje in pike izpustil ter na njih mesto kratkoma napisal odgovor na gornje vprašanje: „Ah, neznanstvo te ljubim in ostal ti bom zvest čez groba vrata!“

In to je šlo tako naprej, dokler nisem rokopisa po svoje popravil.

Tako popravljenega sem pa potem kar najlepše prepisal, začetne črke tudi umetno okrasil, in ko sem Urzin rokopis uničil, da bi onemogočil kontrolo, zavil sem svojega v svilen papir, povezal zavitek z zelenim, plavim in rdečim trakom ter ga oddal strežaju, da ga je ponesel baronesi.

Nato pa sem šel na vrt in sem se z utripajočim srcem izza rožnega grma oziral proti oknom Urzinega salona, koprneč radovednosti, bo li

Urzi razumela sladko skrivnost, katero sem ji razodel na način, ki bi ne mogel biti bolj poetičen.

Pa nisem stal dolgo za rožnim grmom, ko pride strežaj in mi pravi: „Gospod Omlade, baronesa Urzi Vas želi.“

„Aha, hvala Bogu,“ si mislim, „razumela me je. Zdaj pa hajdi po odgovor.“

Ko sem si nato otepel z dlanjo oprane hlače ter pogladil lase, da je bila lisa ravno na sredi, sem stopil pred baroneso zaupnih lic in intimnih kretenj, kakor je to navada med zaročenci.

Pa lepo sem jo naletel. Premotovala je liste po mizi, da so letele kar cunje od njih, in sikala je kakor kača, ne da bi me pogledala. Slednjič se pa obrne proti meni in zahohni: „Une telle impertinence! Omlade, kje imate moj rokopis?“

„Premilostna baronesa, ko sem ga prepisoval, se mi je razlilo črnilo po njem, na kar sem ga vrgel v ogenj,“ zablebeč s tresočim glasom.

Zdaj bi jo pa bili morali videti! Zbežali bi bi bili pred njo, kakor sem jaz zbežal.

Že itak dolga, suha in ploska postala je še daljša, bolj suha in bolj

ploska. Lica so ji ozelenela, oči pa orumenele in ulila se je iz njenih polzlacenih ust name ubogega Omladeta ploha, ki je v mojem srcu namah uničila vse nežne kali moje ljubezni.

Kakor polit koder sem taval nekaj časa po gozdiču ob potoku. Vendar kmalu sem se spet otesel in trezno premotril novo situacijo, v katero me je poglala Urzina besnost.

„Hudič!“ sem nelepo zaklel, potem pa nadaljeval: Peklensko je ta ženska grda, kadar se ujezi! In pa kako je vražje gadja! To bi bil lep zakon! Huhu! Bog me varuj in sveti križ božji! Je že prav, da se je ta zamotana zadeva tako razmotala. Zdaj bi je pa jaz ne hotel, tudi ne ko bi me prosila na golih kolenih, da bi si jih krvavo odrgnila. Maram njo in njena suha kolena!

Nato potegnem iz žepa list, na katerem sem imel napisano svojo pindarsko odo, ga važno raztrgam in pomečem kosce ribicam v vodi.

Pa tudi za tragedijo v verzih nisem imel več pravega navdušenja in tako je ostala nedovršen osnutek še do današnjega dne.

In to je v resnici škoda.

Dr. K.

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

Kržanu je bilo kaj težko pri sru, da je prišel s pirati prepozno na pomoč oblegani Nikoziji. Njegova krivda to ni bila. Begal je več tednov po morju, predno je našel kralja Gjačiča in moral se je dolgo z njim pogajati predno, ga je pridobil za namene provedora Bragadina. Gjačič je namreč še vedno mislil da ga je benečanska ladja zasledovala, ko je odpeljal vojvodinjo Asunto in zadegadel je hotel ostati nevtralen in čakati, na katero stran se v vojni nagne sreča, da bi se potem pridružil zmagovalcem. Šele ko mu je Kržan obljubil, da bo ves plen njegov, kar ga napravi, tudi če se to zgodi s pomočjo beneške armade, se je Gjačič vdal in šel z osemdesetimi četudi malimi ladjami v boj zoper Turke, računajoč, da bo Dandolo s kopnega pomogel do zmaga.

Zdaj je bila Nikozija porušena, beneška posadka poklana in skoro vse vojne ladje turške so zapustile pristan. Ladielav Gjačič se je tega silno razveselil in svojega veselja ni prikrival. Upal, je da se piratje vsaj nekaterih

turških ladij polaste in da napravijo bogat plen, ne da bi morali bojevati posebno nevaren boj. Zaradi tega je neprestano nagovarjal Kržana, naj se vrne na Gjačičevo ladjo.

— S spretnim manevrom naredimo med turškimi ladjami veliko zmešnjavo. Treba je le eno našo ladjo zapeljati v pristan in jo užgati. Turške ladje bodo bežale pred ognjem in se razkropile na vse strani. Naše ladje jih napadejo vsako posamezno in naredo velikanski plen.

Kržan pa s tem ni bil nič prav zadovoljen.

— To se ne ujema popolnoma z našim dogovorom. Beneški republik ni nič pomagano s tem, da odvzamete Turkom nekaj plena. Dogovorili smo se vendar, da napadete turško vojno brodovje, ki je zdaj gotovo v Famagusti. Če pride nočoj do boja, bo Piali-paša obveščen o naših namelih in pozoren in v tem slučaju ne opravite ničesar proti njemu.

Gjačič je dobro uvideval, da ima Kržan prav, toda njemu je bilo zdaj malo mar za sklenjeni dogovor in še manj za boj s turškimi bojnimi ladjami, mikal ga je le bogati plen.

— Čas beži, je rekel osorno in vsaka minuta, ki jo potratimo, je iz-

svoje politične nasprotnike. In debeli ta papirnati kol vihti in vihti, da se vse trese. Pardon, ne trese se nič, pač pa se vse kadi od samih oslov! In res, kaj bi bilo, če bi gospod Jesus osla ne bil ustvaril? Naš dr. Šusteršič bi potem ne mogel imeti niti najmanjšega javnega shoda. Lotos je spravljal v modo zelenega osla. Z eno besedo, to species mož tako ljubeznivo goji na vseh svojih shodih, da bi radi njega Darwinova teorija, če bi bila slučajno resnična, gotovo ne obstajala. Se reče, radi opice ne; če bi se opirala na osla, je pa več kot gotovo, da bi bil dr. Šusteršič sam prvi privrženec take teorije! On hoče biti političen pajac, in priznati se mora, da na tem polju uspešno konkurira s Štefom in Kregarjem! Pa še druge slabosti ima dr. Šusteršič — na svojih shodih. On na teh shodih noče biti samo klov! To se pravi, svoji navidezni neumnosti in prismojenosti primeša vsikdar precejšnjo porcijo hudobije! Tudi v tem pogledu je mož celi Štefe, celi Kregar! Neslana neumnost mešana s hudobijo! Malo lumpa, malo falota hočejo ti ljudje vedno biti! Tako je tudi na zadnjem shodu ljubljanskim svojim zaupnikom z vso neslanostjo razkladal, da je on, dr. Šusteršič nekje stavil predlog, da naj se Ljubljani odpiše potresno posojilo, in da bi bil ta predlog prej kot ne dosegel svoj uspeh, da ni bil proti njemu poslanec ljubljanskega mesta — dr. Tavčar. Je-li dr. Šusteršič staknil kje kakega zelenega ali vsaj črnega osla, ki bi mu take otročarije verjel, ne vemo. Mogoče je pa vendar, posebno pri klerikalnih zaupnikih, kateri vsi slišijo travo rasti! In na to špekulira ravno dr. Šusteršič. To ve, da ima časih, če ga naj zaupništvo ume, igrati klovna, ve pa tudi, da mora časih lagati in krvavo obrekovati, posebno, če se hoče pri farštvu obdržati. Zatorej igra klovna, pa tudi laže in obrekuje; kakor črna duša, katera ima še ravno pet kilometrov do pekla! In vse zaman, mož se ne bo poboljšal! In prepričani smo, da bode v tej volilni agitaciji vsaj tisočkrat še Ljubljancem odpustil vse potresno posojilo. In če bodo pridni, jim priloži še hišno-najemni davek, da mu Kregar ne uide preveč naprej. Da! Zavod zelenih oslov ne izumrje!

— **Dijete naprednih poslancev.** V svojih dveh govorih v hotelu „Union“ je Šusteršič naklepal toliko laži, toliko nesramnosti in podlosti, da bi morali cele tedne polniti predale našega lista, če bi mu hoteli odgovarjati po zasluženju. Med drugim je očital naprednim poslancem tudi dijete, češ, da so hodili samo po dijetu na Dunaj. Tu se že vse neha. Stenografični zapisniki drž. zbora pričajo, da so napredni poslanci na Dunaju več delali kot klerikalci, dasi je bilo klerikalcev še enkrat toliko kot naprednjakov. Klerikalci navadno niti ust niso odprli. Kakor pa so v zbornici molčali, tako so lenarili iz-

gubljena. Moj oče čaka, da začne z bojem. Če ne napademo tuških ladij še nocoj, nam jutri lahko utečejo in odneso bogati plen. Ne, ta plen mora biti naš!

— Jaz pa pravim, da se to ne sme zgoditi, dokler niste napadli turškega vojnega brodograja. Vaš oče in Vi ste dali besedo, da izpolnite sklenjeni dogovor in jaz moram zahtevati, da držite to besedo.

Kržanov ostri opomin je razdražil Gjačiča tako, da je potegnil meč iz nožnice in zavpil nad Kržanom:

— Brigajo mene ti dogovori! Svoboden pirat sem in storim, kar hočem. Naj si beneška republika pomagala, kakor ve in zna — plen, ki so ga napravili Turki, mora biti nocoj še naš.

Tudi Kržan je bil vzel svoj meč v roko. Ni se čudil pohlepnosti Ladislavovi. Kajti plen, ki so ga Turki napravili v Nikoziji, je bil vreden mnogo milijonov. A odločen je bil, da onemogoči napad piratov na te turške ladje za vsako ceno. Vedel je, da se piratje po vsaki bitki razgube v svoja skrivališča in se umaknejo nasledovalcem in vedel je, da bi pi-

ven zbornice. Napredni poslanci so lazili po ministrstvih in delali za svoje volilce, klerikalci pa se še zmenili niso za svoje volilce nego so se le pehali, da je vlada škofu odpisala 150.000 kron davka in dala klerikalnim napravam subvencije, ki so izginile v klerikalnih žepih. Napredni poslanci so imeli od poslanstva za svoje osebe samo škodo, a zavest imajo, da so pošteno delali za korist naroda in volilcev, tega pa ne more reči ben klerikalec.

— **Dr. Žitnik — ligamež.** Pred šestimi leti je lovil volilce po Notranjem dr. Nace Žitnik in jim vse obljuboval, da bi jih čim več pritegnil nase. Med temi obljubami je bila tudi obljuba železniškega mostu za gozdno pot pri Rakitniku. Preteklo je šest suhih let — o mostu pa ni ne duha ne sluha. Vendar Žitnik ni docela pozabil na svojo obljubo. V „Slovenec“ se bere v precej zmedeni notici, da je po posredovanju Žitnikovem dovolila južna železnica za omenjeni „prelaz“ 4000 K, drugo naj pa dajo občani z „morebitno deželno podporo.“ Kakor se vidi, pozna Žitnik svoje volilce samo takrat, kadar potrebuje njihovih glasov.

— **Župnik Franc Finžgar** je mnogostransko delaven mož, čigar talente slovenska javnost vse premalo ceni. Finžgar, ki je odbornik „Slov. Matice“, avtor „Divjega lovca“ in različnih romanov, je zdaj našel novo polje svoje delavnosti. Šel je med spisovatelje — molitvenikov. „Bogu, kar je božjega“ je naslov temu eposalnemu delu, o katerem pravi „Slovenec“ da je bil silno potreben, da zadošča modernim zahtevam (molitvenik, ki zadošča modernim zahtevam!) in da ga je lahko dati v roke tako preprostim kakor najzobraznejšim krogom, tako farovskim kuharicam kakor vsenčilskim profesorjem, vrh tega je ta molitvenik samo 5 milimetrov debel. To se vidi „Slovenec“ posebno priporočljivo. 160 strani, ki so le 5 milimetrov debele. Ali se molitvenik tiska na jigaretni papir? Takot badestega in bombastičnega slavošpeva, kakor ga je spisal „Slovenec“ o tem molitveniku, že dolgo nismo čitali. Finžgarja kar pomilujemo. Mož, ki ima literarne ambicije, pa piše — molitvenike!

— **Buren prizor v uredništvu „Slovenca“.** Častivrednega škota častivredno glasilo je te dni obelodanilo notico, da so aretirali v Radovljici tri laške ogleduhe. Kakor se pri „Slovenec“ pač ob sebi razume, je bila ta vest od kraja do konca zlagana. V Radovljici se mude trije laški lesotroci. Vsled „Slovenčeve“ notice je dobilo prožništvo v Radovljici naročilo, da stvar natančno preišče. Seveda se je izkazalo, da je škofov list lagal. Ker pa v radovljiškem okraju ni drugih Lahov, kakor so rečeni trije lesotroci, imajo ti občutno škodo pri kupčiji. Pripeljali so se torej v Ljubljano in šli v uredništvo

ratje, če bi dobili kak plen, gotovo ne šli na boj zoper brodograje Piali-paše. Zato je hotel četrta z mečem preprečiti, da bi Ladislav obvestil zunaj na morju čakajočega kralja Gjačiča, da je Nikozija porušena in da prelomivši svojo besedo lahko napravi ogromen plen.

Z meči v rokah so si stali Kržan in Ladislav, Tomo in pirat-mornar nasproti, pripravljeni, da se spopadejo vsak hip. Toda do boja ni prišlo. Naenkrat je zašumelo med turškimi ladjami, dvignil se je plamen ki je segal nebu pod oblake in razsvetil razvaline dnevnojas in koj potem je počilo tako strahovito, da se je stresla zemlja in je morje zaglavo visoke valove.

Zgodila se je eksplozija na ladji imenovani „Sultanija“, na kateri je bilo nad sto deklet, namenjenih za harem turškega sultana. Ladja je zletela v zrak, zašumelo je morje in plamen se je razširil od ladje do ladje tako, da je naenkrat gorelo vse turške brodograje.

Zgodovinsko je dognano, da je bila med dekleti, namenjenimi za sultanov harem, tudi hči beneškega

„Slovenca“ prosit, naj popravi storjeno jim krivico. Toda list ljubljanskega škofa ni imel toliko časti in poštenja, da bi bil takoj prošnji ugodil. „Zašanonca“ se je za postavlo, češ, da teh Lahov ni imenoval s imenom in da torej ni dolžan kaj preklicati, tudi če je poročal očitno laž in je uradno dognano kot taka. To je lumparija, čisto navadna lumparija in naravno je, da so prizadeti možje pošteno povedali „Slovenec“ svoje mnenje. Nastal je silno buren prizor, ki si ga bodo pri „Slovenec“ gotovo zapomnili. Končno je pa škofov list iz strahu pred posledicami vendar le popravil svojo laž.

— **Slanikova pojedina je obležala v ledodcu „Bogoljuba“.** V svojih predelih vzdihuje: „V sredo, na pepelnico zvečer tukaj in tukaj velika slanikova pojedina“; tako se bere pustne dni po časnikih, tudi v inseratnem in uredniškem delu katoliških. Ali je to popolnoma v redu? — — — Zares dobro „delajo“ ta mestna lahkotiva in pohlepna gospoda! Cel predpust so na račun poznejšega posta jedli in pili in plesali — 223 plesnih veselje v tem kratkem predpustu v Ljubljani — komaj pa pride prvi postni dan, prireajo si zopet veliko pojedino pod novim naslovom. — — — Kaj ne, koliko se naredi greha s tem predpustnim norenjem! Pa zakaj toliko teh priložnosti? Večinoma zato, ker napravljajo gostilničarji svoje bale, da bi več iztočili. Ubogi „Bogoljub“, kako mu je hudo! Ali pa veste, komu bere litanije? Škofu in klerikalcem v Ljubljani, ker so ravno v „Unionu“ najbolj noreli in greha naredili? Škof je celo petak poslal za en bal. Oh, oh, to je hudo, ker je tako „frderban“ svet. Kaj še le bode, ko priredi „Ljubljanski Zvon“ koncert s plesom 10. t. m. v „Narodnem domu“? Oj, to bode zvijal krč pobožnega „Bogoljuba“! Kaj bodeta rekla Štefe in Lampe, ker jima „Bogoljub“ tako navija ušesa, ker sta v uredniškem delu vabila ljudi na slanikovo pojedino? Pa res, da se le upajo ti predrzni škofovi hlapeci ljudi begati v svetem postnem času! Mi pomilujemo Lampeta in Šufeta in „Bogoljuba“, ker jim dela slanikova pojedina tako preglavico.

— **„Katoliški“ zajel.** V torkovi številki smo priobčili poročilo o dr. Šusteršičevem volilnem shodu v Št. Vidu nad Ljubljano. Povedali smo, kako nesramno je napadel nadučitelja Žirovnika in mu kar naravnost rekel, da je slepar. Šentvidski dopisnik „Slovenca“ je to kar zamolčal. In prijatelji Klanfarjevega Toneta so po Št. Vidu še tisti večer pravili, da Šusteršič nikdar ni rekel, da je Žirovnik slepar. To je tisto utajevanje resnice, katero klerikalci vselej prakticirajo, kadar so provzročili kako hudobijo. In še celo „Domoljub“ ne upa ljudem povedati Šusteršičevih besedi, da je Žirovnik slepar, dasi vse mogoče piše o njem in njegovih prijateljih. Saj ni čuda, da jih dr. Šusteršičevo strastno nastopanje peče, kajti celo klerikalni pristaši po ne-

kapetana z imenom Arnalda, ki je užgala smodnik na ladji in poglala ladjo v zrak. Preprosto pripoveduje hrvatska pesem:

Od Arnalde ipote divojke
Koja biše caru darovana
I još s njome tri sta divojaka:
U navi je barut upalila
Sultaniju v lagum dignula,
Sve izgori, nitko ne uteče,
Sama sebi lipu slavu steče.

Plamen je divjal po ladjah in krik in vik je donel daleč na okrog. Vse se je trlo na krovih, vsak je skušal, da si reši življenje in le nerado se je vojaštvo pokoravalo ukazom, da mora ogenj gasiti. Kržan je stal v senci velikega zidu in trepetaje gledal ta prizor. Od ladje do ladje je hitel njegov pogled in obstal na krovu, kjer so vojaki z biči odganjali skrova veliko število kričečih mladih žensk. Naenkrat je planil izza vogala, z žarečimi očmi je gledal obraz, ki ga je zagledal med obupajočimi ženskami in pozabivši na vse, zakričal ves iz sebe:

— Vojvodinja Asunta — vojvodinja Asunta! (Dalje prih.)

deljskem shodu govore: „To da ni, Žirovnik ni noben slepar!“ A ne bodo utajili dr. Šusteršičeve neotesanosti, če jo še tako taje. Svet bo izvedel, da je dr. Šusteršič surov človek, ki pod zaščito poslanske nedotakljivosti sramoti poštene učitelje. Četudi je to najnovejša „katoliška“ kultura, lepa pa ni in tudi ne častna za stranko, katere voditelj je ta dr. Šusteršič.

— **Šola na Muljavi in njeni sovražniki.** Piše se nam: Muogo se je že pisalo o muljavski šoli in njenih sovražnikih. Kakšna sredstva pa uporabljajo ti možje in kakšno razlogo imajo proti šoli, se še ni čulo, ker so presmešni. Nočemo trditi, kakšni so pa tudi tisti, ki take čenče poslušajo. Naivejši protivnik šole na Muljavi je krški župan. Baje je obiskaval prvi gimnazijski razred in radi tega je tako strašno „brihten“. Iz krške občine bi bilo nekaj vasi vsolanih na Muljavo in treba bi bilo plačati par kronic. To je že en vzrok, da so oče župan proti šoli. Drugi vzrok je pa, ker bi pritegnil vse vasi rad na krško šolo, da bi se zidala potem nova štirirazrednica in bi tudi te občine morale plačevati. Saj že sedaj muljavski občina plačuje na dva kraja: v Št. Vid in na Krko, ker so le dve, tri hiše pod to faro. Radi nas naj Krčani zidajo novo šolo, če se jim ta prav reducira na enorazrednico, nas naj pa puste v miru. Županova desna roka je pa znani Slomškar, nadučitelj Janez Pirnat, vulgo „der ewige Klosterkandidat“. To vam je tudi glavica! Ker se baje županu stolček maje, je že g. Pirnat na delu. Ta napenja strune in agitira za njega, češ, če župan pade, dobe Muljavci svojo šolo. Pa še nekaj drugega, na kar opozarjamo višjo oblast. Nevemo kdo je kriv, ali šolsko vodstvo na Krki ali ondotni krajni šolski svet. Tudi nočemo mi tega raziskavati. Pribiti hočemo le golo dejstvo! Kako je to, da otrok klerikalnih staršev, oziroma muljavski šoli nasprotnih staršev, sme izostati iz šole, kolikor časa hoče, pa ni ne posvarjen ne kaznovan? Obratno se pa izpolnjuje vse to natančno po zakonih ali še preveč strogo. Otrok nekega posestnika, o katerem se je preje mislilo, da je nasprotnik muljavske šole, je prišel celo leto v krško šolo samo enkrat, pa še ni dobil ne svarila ne kazni. (Ime na razpolago). Ne vemo, kdo je kriv ali Pirnat ali krajni šolski svet. Zahtevamo pa, da se tem škandaloznim razmeram pride že enkrat v okom, sicer v zamemo sami metlo v roke in pometli bomo tako, da bo marsikateremu neljubo. Če je Pirnat klerikalec in Slomškar, se mu potem res ne more stopiti na prste? Škandal! Kako pridejo oni, ki so nasprotniki muljavske šole, do tega, da jim ni treba pošiljati otrok v šolo? Govorite, gospoda, pa jasno in razločno! Če vi nočete, govorili bomo pa mi še glasneje! Tem turškim razmeram mora biti enkrat konec in mora. Sicer pa na svidenje! Tretji najhujši sovražnik je pa naš častiti oče župan muljavski z vsem svojim sorodstvom vred. Drugi tako ni nihče na njegovi strani kot ti. Da bi sam kaj napravil proti šoli, je rekel bi, še premlad, če je že prav star. Po nasvete in v šolo hodi na Krko k županu in Pirnatu, kjer ga pripravljajo in mu vse napravljajo, ker sam je čisto nezmožen. Če je kdo že videl njegovo pisavo — joj! joj! — bi takoj rekel, da baš za njega bi bila šola najpotrebnejša. Sam tako nesme misliti! Dokaz! Rekel je, (proti komu, je ime na razpolago), da on pripozna potrebo muljavske šole, da je neobhodno potrebna in prav želi jo imeti na Muljavi, samo „prevred“ se noče! Taki so torej ti naši možje! Naša slavna šolska oblast pa, namesto da bi vzela bič in poglala te može z njihovimi rekursi vred, jih posluša in jim ugodi. Naši otroci pa hodijo

poltretjo uro daleč v šolo samo radi trme nekaterih in ker se oče župan nočajo „sprevrede“. Pridite in vprašajte ljudi, kdo je za šolo in videli bodete, kje je večina. Večina jih pravi, da so vneti za šolo, da radi plačajo, le podpisati se ne upajo, ker potem nimajo miru nikjer od par kletih sovražnikov šole, za katero se borimo že čez petnajst let.

— **Za naše jokave „radikalne Slovence“.** Priobčujemo najprej do besede natančno iz „Slovenca“ z dne 27. februarja 1907, številka 48. Tu piše neki bornirani klerikalni idijot sledeče: „Ne morem si kaj, da bi tukaj ne omenil stališča našega kmetskega nasproti gledališču. Navadno se trdi v prosvetljenih krogih, da je gledališče kulturna, izobraževalna potreba vsakega naroda, ki vzgaja in blaži človeka. Kako korist pa ima slovenski kmet od ljubljanskega gledališča? K večjemu to, da se je za njegove tisočake zidalo. Še sedaj mora plačevati za vzdrževanje gledališča tisočake! Od vsega tega denarja nima kmet ne vinarja koristi. Odlčni (!) kmetijski župani in možje izjavljajo, da zahtevajo od svojih poslancev, vse moči napeti, da se deželno gledališče proda, če ga pa „privilegirana inteligenca“ hoče imeti, naj si ga kupi ali pa zida za svoj denar. Naše kmetsko ljudstvo je mnenja, da je gledališče le za zabavo, kdor si pa to zabavo privošč, naj si jo plača... Gospode deželne poslance, osobito pa velenglednega (!) dr. Šusteršiča prosimo, da upoštevajo naše kmetijske interese tudi pri deželnem gledališču. Želimo, da bi se v četrtek na zaupnem shodu glede tega zaupnikom kaj pojasnilo.“ Tako je! Sedaj pa si dovoljujemo vprašati vesolno slovensko naobraževanost: Ali so klerikalci vredni, da se pristejajo med kulturne Slovence? Ali je slovenski narod res tako afrikanoski zabit, da ne potrebuje svojega gledališča? Ali je slovenskemu ljudstvu ustvarjena samo zato, da si privilegirano rimsko popstvo usurpira vse narodove moči in sile? — Prepričani smo, da vsak zaveden Slovenec mora z gujevom zanikati ta vprašanja. Ta fanatizirana druhal ni vredna slovenskega imena, katerega si lasti vsepovsod. In zavedni Slovenci, kaj naj storimo, da tako idijotstvo, kakršno se zrcali v „Slovenec“, zatremo v kali? Edini in edini pripomoček je, da ljudstvo poučimo, temeljito poučimo in mu povemo brez ovinkov, da je klerikalizem smrt za naš narod. Klerikalci imajo v svojem načrtu absolutno gospodstvo nad vsem in vse le v korist nenasiitni bisagi rimske hierarhije. Ta snov, ki jo je prinesel „Slovenec“ v omenjeni številki, je vredna in potrebna, da se spravi v razgovor pri shodih, posebno v Ljubljani, kjer je dobiti še mnogo resničnega izobraženstva, ki se noče in ne more strinjati s herostratskim početjem te gadje zalege okrog ljubljanskega šenklačva.

— **Občinske volitve v Grosupljem.** Dne 16. januarja t. l. se je vršila na c. kr. upravnem sodišču na Dunaju razprava o pritožbi I. Rusa in sodrugov v Grosupljem zoper veljavnost zadnjih občinskih volitev v tej občini, pri katerih si je, kakor znano, župan Košak z nekoliko čudnimi sredstvi ohranil svoj stoliček. No, zdaj se pa ta stoliček zopet možno maje, kajti upravno sodišče je pritožbi ugodilo ter spoznalo, da je bilo zlasti reklamacijsko postopanje popolnoma protipostavno. Vse volilno postopanje se bo moralo torej ponoviti in župan Košak bo zopet nekoliko mesecev slabo spal. Naposled se mu pa utegne še zgoditi, da bo vendarle odletel z županskega stolička, katerega se tako krčevito drži. In tako bi bilo prav!

— **V Predgradu pri Črnomlju** službuje kaplan, ki bi zaslužilo, da mu kdo pošteno navije ušesa. Fant se nedeljo za nedeljo predrzno zaletava v „Slov. Narod“. Kot katoliški duhovnik je pri oznanjevanju božje besede seveda izbirljen v izrazih. Čez izraze kakor svinjsko korito se nikdar

ne povzpne. Pa to je še postranska stvar. Od kaplana vendar ne more nihče zahtevati, da bi bil nekoliko omikan, druga pa je, da se ta pobalniksko kaplan upa v cerkvi oznanjati bojkot tistih prodajalen in krčem, kjer imajo „Slovenski Narod“. Zdaj, v dobi volilnega gibanja, hoče s tem bojkotom terorizirati napredne volilce. Toda zdaj imamo postavbo v varstvo volilne svobode in poklicana oblastva imajo dolžnost, da primejo in kaznujejo tega popa. Pravosodni minister je pri razpravi o kancelaragrafu slovesno zatrjeval, da tega kancelaragrafa ni treba, ker zadostujejo obstoječi zakoni in zakon o svobodi volitev, da se kaznujejo taki duhovniki, ki zlorabljajo prižnico in spovednico za agitacijo in oznanjajo bojkot političnih nasprotnikov. Zdaj bomo videli, če je minister govoril resnico.

— **Obrekovalcem poštenega moža.** Iz Postojne se nam piše: Prijatelj me je opozoril na dopis v „Domoljubu“ ki napada na samotno in podel način gospoda Josipa Deklevo, veleposestnika v Postojni. Jaz ne berem nikdar „Lažljuba“ in če sem primoran ga vzeti v roke, si roke nato umijem, boječ se, da se ne okužim. Nesramni dopisun mora biti kako mlečnozoba človeče, katero svoj prosti čas — in tega mora imeti najmanj 24 ur na dan — uporablja edino v to, da na ostuden način poštenim ljudem čast krađe, ter jih obrekuje. „Lažljubov“ dopis se glasi doslovno: „Za postojnski, senožeški in vipavski okraj kandidirajo liberalci znanega bogataša Deklevo iz Postojne. Ta mož, ki sedi na tisočakah, ni dosedaj ne za kmeta ne za delavca storil še ničesar. Edina zasluga, pa menda tudi ne njegova je ta, da ima denarcev dosti. Radovedni smo, kdo bo dal temu možu svoj glas.“ — Čujte, Vi nesramni dopisun! Kar je meni kot vasilec od l. 1884 sem znano, je č. Dekleva pri sledečih večjih požarih eden prvih uteševal bedo revnih pogorelcev: Rakitnik 50 centov sena, vsakemu pogorelcu 7 do 10 gld.; št. Peter seno in gotovino; Studenec dvakrat seno in gotovino čez 100 fl.; Dilški klanec takoj 20 fl., drugi dan seno; Goriče 100 fl. in seno; Predjama 30 fl. in seno; Belško 50 fl.; Strmca nad 80 fl. in drugo; Postojna enem samemu posestniku nad 100 fl.; Hrenovice nad 60 fl. in les; Hrašče dvakrat; Mali otok dvakrat; Šmihel; Čermelice; Hruševje; Veliki Otok dvakrat. Izkratka, povsod, kjer je zaznal g. Deklevo, da so ljudje podpre potrební, jim je hitel na pomoč. Celó v daljne Toplice na Dolenjskem je odposlal tri vagonce sena. Pri tem pa se ni oziral ne na klerikalca, ne na liberalca, oziral se je na svojega bližnjega po nauku: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Ako bi hotel podrobno naštevati vse njegove zasluge za gasilstvo sploh, napolnil bi vse predale resnioljubnega „Domoljuba“ za celo leto dni. In to bodi tisti mož, ki ni do sedaj storil za kmeta ničesar! E, dopisunče! kdo je pa dal napraviti v postojnski cerkvi lesení pod čez kameniti tlak, da verniki po zimi ne mro mraza? Pa ja ne g. Dekleva! In to naj bodo tisti liberalci, katerega ne sme voliti ne kmet, ne delavec? Pozivljám vse okoličane, naj si bodo posestniki ali delavci, naj sami sodijo, kdo sedi na tisočakah, in ni dosedaj ne za kmeta, ne za delavca še ničesar storil. Pozivljám jih pa tudi, naj sami obelodanijo ona dobrosrčna dela, katere je storil zanje g. Dekleva, ker se jaz kot gasilec ne smatram poklicanega v to. Gasilec.

— **Trije volilni shodi neodvisnih kmetov** se bodo vršili jutri teden v zavedni Notranjski, in sicer v Št. Petru, v Novi vasi pri Raketu in v Starem trgu pri Ložu. Pričakovati je povsod kar najboljši udeležbo.

— **Shodi naprednjakov po Notranjskem** silno zanimajo dr. Litnika in ker mož na nobenem še ni bil, zato iz lastne fantazije krpuca v „Slovenec“ govore, ki jih nikdar ni bilo govorjenih na teh shodih. Udeležnikom teh shodov polagamo na srce, da prebero „Slovenčeva“ in poro-

čila o govorih govornikov, ki so nastopili na njih shodih, potem pa naj sodijo, kako zna dr. Litnik, oz. „Slovenec“ lagati in farbat.

— **Jutrišnji Gregorčičev večer klerikalcev** je prava persiflaža pokojnega pesnika. Znano je vsakemu zavednemu Slovencu, s kako infernalno zlobnostjo in doslednostjo je mučil dr. Mahnič plemenito in rahločutno srce Gregorčičovo toliko časa, da je onemoglo pred tako infernalno zlobnostjo. In ko je to plemenito srce obmolnilo, ko je slavec nehal peti, iztrgal mu je popolnoma iz prsi ta tovariš duhovnik obmolnelo srce, da bi se nikdar več ne zbudilo. Ko so ta božanstveni talent popolnoma uničili, bili so zadovoljni. Prenehali so umevno napadati in pričeli so se hinavsko bližati duševno uničenemu tovarišu, ki ni imel vsled duševnih muk, katere je moral poprej pretrpeti, sedaj toliko energije, da bi jih odslavil, kakor bi zaslužili. In ker se ni blagi Gregorčič javno maščeval nad takimi hinavci, proglasili so, da se je Gregorčič spokoril in sprijaznil s klerikalci in svojimi mučitelji. Talent Gregorčičev je umrl dvakrat. Ubili so ga klerikalci še pri življenju in umrl je drugič, ko je telo dalo naravi svoj tribut. Jutri hočejo klerikalci slaviti ta dvakrat umrli talent. Najbolj primerna slavnost bi bila, ako bi se postavil dr. Mahnič s svojimi klerikalnimi pristaši, ki so pri Gregorčiču izvrševali s tako sprotentostjo vlogo rablja, na oder oblečen svetopisemsko kakor se spodobi grešnikom, z vrečo in s pepelom potroseno glavo, ter prosili narod slovenski in Boga odpuščanja za vse to, kar so Gregorčiču storili hudega — Razidejo naj se z občinstvom vred tiho in mirno, ker dokler ni dobil na tako infernalni način ušaljeni in uničeni pesnik Gregorčič vsaj po smrti primernega javnega zadoščenja, toliko časa niso ti elementi upravičeni slaviti moža, katerega so tako premišljeno trpinčili in uničili — Grenili niso samo to plemenito srce pesnikovo, oropali so tudi slovenski narod daljnih krasnih proizvodov božanstvo nadarjena pesnika — Greh je bil velik, katerega so storili, naj bo tudi njih pokora velika. — Dokler tega ne store, ne morejo imeti mirne vesti.

— **Velik zaupni shod „Narodne stranke za Štajersko“** bo 24. t. m. v Mariboru. Strankini okraj odbori imajo nalogo, da sestavijo imenike zaupnikov. Na tem zaupnem shodu se bo končno sklepalo o stališču napredne stranke napram državnoborskim volitvam.

— **Kmetijska družba za Štajersko in Sloveno.** V kmetijski družbi štajerski doslej niso bili zastopani Slovenci; v odboru so gosposdarili Nemci, ki niso bili prav nič zadovoljni, ako se je na Spodnje Štajerskem med Slovenci osnovala kaka podružnica. Zgodilo se je celo, da je osrednji odbor delal vse mogoče ovire, ako so hoteli kje Slovenci ustanoviti kake podružnice. To se je na primer zgodilo v Št. Jurju na južni železnici. Sedaj je baje, kakor se nam poroča s Štajerskega, vendarle jel v Gradcu pihati drug veter. Gospodje v osrednjem odboru uvidevajo, da je vendarle treba Slovencem dati zastopstvo v odboru. Družba se torej namerava primerno preosnovati in Slovencem prepustiti tri odborniške mesta. Ko bo število slovenskih podružnic dovolj naraslo, dobijo Slovenci tudi v osrednjem odboru dva do tri zastopnike. A kakor se zdi, imajo Nemci pred temi slovenskimi odborniki velik strah, zakaj obenem mislijo zvišati število nemških odborniških mest od 6 na 15. Treba se je seveda bati, da bi trije Slovenci kar pohrustali šest Nemcev! Pri tem je uvaževati, da je družba — nepolitična in da imata na gosposdarskem polju Slovenec in Nemec enake interese. A še tukaj se graška gospoda boji Slovencev kakor hudič križa. Prisiljeni so, da sprejmejo par Slovencev in družbeni odbor, a proti tem jim ne zadostuje dvakratna večina, marveč zdi se jim potrebno se zabarikadirati proti tistim trem Slovincem s — petkratno večino! Pa pravijo: „Wir Deutsche fürchten nur Gott und sonst niemand auf der

Welt! A še pred par Slovenci se jim hlačice treso!

— **Občinski svet** ima v torek, dne 12. marca ob 5. uri popoldne izredno sejo. Na dnevnem redu so naznanila predsedstva in poročila personalnega in pravnega odseka o županovih nasvetih glede izpremembe občinskega reda.

— **Uvrstitve državnih slug justičnega resorsta v posamezne plačilne razrede.** Justično ministrstvo je odredilo, da se državni slugi uvrste v posamezne plačilne razrede, in sicer: 1. od uradnih slug centralnega vodstva ne izvezemsi vratarjev 20 procentov v I., 40 procentov v II. in 40 procentov v III. plačilni razred. 2. Od uradnih slug najvišjega sodnega in kasacijskega dvora z vratarji vred 20 procentov v I., 40 procentov v II. in 40 procentov v III. plačilni razred. 3. Od slug in jetniških paznikov sodišč I. in II. instance v vsakem obstoječih konkretnih stanov 10 procentov v I., 20 procentov v II., 30 procentov v III. in 40 procentov v IV. plačilni razred. 4. Od osebja jetniških paznikov moških kaznilnic v vsakem okolišu višjega državnega pravdnštva 20 procentov (med tem vsi višji jetniški pazniki) v I., 20 procentov v II., 30 procentov v III. in 40 procentov v IV. plačilni razred. Ta odločba je stopila s 1. marcem v veljavo.

— **Iz magistratne službe.** Zdaj, ko je nastopil službo na magistratu novi policijski svetnik g. Lauter, so se posli raznih uradnikov nekoliko izpremenili. G. Lauterju je dodeljen konceptni praktikant g. Jančigaj, stavbeni referat je v rokah koncipista g. Govekarja, magistratni svetnik g. dr. Zarnik prevzame en del poslov mag. ravnatelja g. Vončina, vodja vojaške evidence, ki se je preselila poleg stavbnega urada, je pa koncipist g. Švigelj.

— **Promovirana** sta bila danes na vseučilišču v Gradcu pravni praktikant g. Josip Tombak doktorjem prava in g. Josip Hacin doktorjem modroslovja, oba starejšini akad. družstva „Triglav“ v Gradcu. Čestitamo!

— **Spremembe v službi finančne straže.** Paznik Ivan Lapajne je imenovan za višjega paznika. Premješeni so: respicijent Franc Modic iz Mengša v Logatec, titularni respicijent Anton Muškatelec iz Ljubljane v Kočevje in Anton Muc iz Ljubljane v Mengeš; višji pazniki Gašper Kregar iz Krškega v Postojno, Peter Golouh iz Postojne v Mengeš in Ivan Pappež iz Mengša v Ljubljano; paznik Juri Skacedonik je premješčen iz Metlike v Mengeš.

— **Poština vest.** Poštini asistent Blaže Ranc v Selzthalu je prestavljen na lastno prošnjo v Volšperk na Koroško.

— **Šolske vesti.** (Iz seje dež. šolskega sveta z dne 28. februarja t. l.) Definitivni učitelj Eranc Musar pri D. M. v Polju je imenovan za nadučitelja v Hotedršici; za definitivno učitelje, oziroma učiteljice pa provizorični učitelji, ozir. učiteljice: Amalija Hinek v Sadržici, Ema Miselj v Starem trgu pri Poljanah, Josip Kobal v Dolenji vasi pri Senožeah, Ivan Mercina v Slapu, Andrej Kenič v Ostrožnem brdu, Franja Vilhar v Šembijah, Albin Stritar v Postojni, Olga Tomšič v Trnovem in Julijana Kalin v Erzeltu — vsi na dosedanjih mestih. Učiteljica Franja Mikec v Dragatušu je premeščena v Begunje pri Cerknici. V začasni pokoj sta stopila učiteljica Franja Furlan-Eržen na Vrhniki in učitelj Martin Tratnik v Postojni. Definitivno imenovanje dr. Josipa Menceja na realki v Idriji za pravega učitelja je potrjeno. — V Gornjem Ležečem se ustanovi ekskuredna šola, v Bukovščici enorazrednica, šola pri Smarjeti se razširi v trirazrednico, ona v Krašnji pa v dvorazrednico.

— **Iz pisarne si venskega gledališča.** Nocoj (nepar) se vprizori izvirna noviteta „Antonio Gledjevič“, igrokaz v treh dejanjih (petih slikah), po dr. Ivan Tavčarjevi zgodovinski podobi spisal Hinko Nučič. Naslovno vlogo izvaja gosp. avtor sam, nastopi vse dramsko

osebje. — Prihodnji torek (za lože: nepar) gostuje gospa Irma Polakova v Buchbinderjevi burki s petjem „On in njegova sestra“. Ga. Polakova nastopi samo en večer in se vrši predstava izven abonementa za secede. — Operno osebje pripravljajo Gounodovo opero „Faust“ kot častni večer basista gospoda Betetta, dramsko pa izvirno A. Robidovo dramo „V somraku“.

— **Splošno slovensko žensko društvo** opozarja še enkrat slavno občinstvo na „Gregorčičev večer“, ki se vrši jutri, v nedeljo, ob pol 7. uri zvečer v „Mestnem domu“. Naj bi vsi prijatelji društva, zlasti pa vsi ljubitelji lepe slovenske pesmi pokazali s svojo udeležbo, da znajo ceniti svoje duševne velikane! Kdor se še ni oskrbel z vstopnico, jo dobi zvečer pri blagajni v „Mestnem domu“.

— **Narodna čitalnica Ljubljanske** priredi dne 18. t. m. v mali dvorani „Narodnega doma“ velezbavni „Družbinski večer“ z raznovrstnim programom, katerega zaključuje seveda veseli ples in katerega prijavimo v prihodnjem tednu. Že danes poudarjamo, da sodelujejo samo priznani domači umetniki obeh spolov.

— **Družinski večer s plesom pevskega društva „Ljubljanski Zvon“** bo, kakor že naznanjeno, jutri 10 t. m. v zgornji dvorani „Narodnega doma“ in bo nudil vsakomur kar največ užitka in zabave. Izbrani koncertni del sporeda bo, kakor smo že poročali, pri pogrnjenih mizah. Da pa bo tudi plesalstvu občinstvu ustrezno, se prične ples že ob 7 1/2. in bo trajal do ranega jutra. Restavratore g. Kržišnik je obljubil kar najboljšo postrežbo s pristno kapljico in izvrstnimi jedili po navadnih cenah, katere bodo razvidne s cenikov, razobešenih po vseh prostorih. Ker je v vsakem oziru za ta večer kar najbolje skrbnjeno, torej nihče ne zamudi priti jutri 10 t. m. ob 7 1/2 zvečer v „Narodni dom“, posebno ker je „Ljubljanski Zvon“ napredno društvo, ki ima danes največ in najboljših pevcev od vseh pevskih društev ljubljanskih. Požrtvovalni pevci zaslužijo, da jih posetimo v kar najlepšem številu in jim tako pokažemo svoje sipatje, ki jih zaslužijo v polni meri. Zatorej jutri zvečer vsi v „Narodni dom“!

— **Shod ljubljanskih hišnih posestnikov** bo dne 13. t. m. ob 7 1/2 uri zvečer v hotelu „Union“.

— **Društvo zdravnikov na Kranjskem** je volilo mesto venca na krsto bivšega mnogoletnega člana, mestnega zdravnika dr. J. Drča 20 kron vdovskemu in sirotinskemu pokojninskemu zakladu.

— **Roditeljski večer.** Starše, njih namestnike in prijatelje šolske mladine opozarjamo na roditeljski večer, ki bo danes (sobota) ob šestih zvečer na I. mestni šoli v Komenškem ulicah.

— **Ljubljanska podružnica društva poštini uradnikov** ima v ponedeljek, 11. sušca ob 8. uri zvečer v dvorani hotela „Ilirija“ svoj občni zbor. Spored: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo rač. pregledov. 5. Volitev odbora in dveh pregledovalcev računov. 6. Volitev delegata k občenemu zboru osrednjega društva na Dunaju. 7. Slučajni predlogi. V slučaju nesklepnosti tega občenega zbora se vrši pol ure kasneje občni zbor brez ozira na število navzočih članov.

— **Razprava „Sodobna slovenska književnost“**, ki bi se imela priobčiti v 242. zvezku letopisa „Matiice Srbske“, se po odborovem sklepu radi svoje velike obsežnosti izpusti in se na njenem mestu natisne prevod Carducijeve ode „Na izviru Klitumna“. Če bo „Sodobna slovenska književnost“ vobče zagledala beli dan v „Matiici Srbski“, je dvomljivo, znano nam je, da odbor o tem ni ničesar ukrenil.

— **Kidanje in odpeljavanje snega iz mesta.** Letošnjo zimo je izdala doslej mestna občina ljubljanska za kidanje in odpeljavanje snega iz mesta 23 163 K 43 vin. Ker je dovolil občinski svet v to svrhole 8000 kron kredita, je le-ta že za 15 163 K 43 vin. prekoračen. Navzlic temu bode trolil „Slovenec“, — kateremu je resnica nadvse — v svet, da se v Ljubljani ne stori nič v tem oziru.

— **O cementni obrti.** Piše se nam: Notica o cementni obrti, ki jo je priobčil „Slov. Narod“, sloni na napačni podlagi in je vsled tega tudi v svojih izvajanjih napačna. Stvar je taka: Kartel cementnih tovarn dela na vse načine, da bi cene cementu kar mogoče zvišal in v to svrhole skrbi tudi za to, da se produkcija čim bolj omejuje. Razen tovarne na Zidanem mostu so vse cementne tovarne v kartelu in ta jih komandira. Res se je na Štajerskem zaprla Withalmova tovarna, ki je izdelovala prav dober cement in ga tudi prav lahko prodajala, zgodilo se je pa to samo na željo kartela, ne vsled strahu kupčij, in je kartel tudi Withalma bogato odsko-

doval. Tudi na Koroškem je kartel produkcijo reduciral, a zopet le, da je lahko cene zvišal: Snuje se pač tovarna v Baku, toda ta ne bo dajala cementa k nam, nego ga bo samo eksportirala, saj stoji za to tovarno le možje iz kartela. Cene cementu so po krivdi kartela silno visoke, čez mero visoke in dokler bode moralo občinstvo kupovati cement od kartela, ne bo bolje. Pomoč je le ena: če se ustanovi od Kartela neodvisna cementna tovarna. Potrebna bi bila taka tovarna ne samo ena, še dve, saj potrebuje samo Ljubljana s Kranjsko 500 do 1000 vagonov cementa na leto. Če se ustanovi od kartela neodvisna cementna tovarna, ki bo izdelovala dobro blago — glavno je, da je blago dobro — potem bo izlaha in lepo uspevala.

— **Konkurz** razglša deželno sodišče nad premoženjem škofovega zidarja Trummlerja. Konkurni komisar je deželnosodni svetnik Franc Andolšek, začasni upravitelj konkurzne mase pa dr. Eger.

— **Garnizijske spremembe l. 1907.** V zadnjem času deluje vojna uprava z veliko naglico za ojačanje garnizij na jugu monarhije, pri tem jo vodijo vojaški in politični nagibi. 14. voj na Tirolskem se pomnoži na 36 bataljonov. Iz Ljubljane pride 66. brigada v Gorico, a tudi 28. divizija se baje premesti iz Ljubljane v Gorico ali Trst. To pa se zgodi šele leta 1908, ko dobi Ljubljana svoj voj, ki bo segal od Maribora do Trsta. Ljubljana pa ne ostane brez divizije, temuž se premesti sem katere najbrže iz Galicije. Tudi Oglej dobi garnizijo. Posebno močno se pomnožijo garnizije ob srbski meji v dolini Drine. Višegrad dobi celo brigado.

— **Sovražstvo oznanjuje** staro-loški kaplan Ivan Florjančič, ki na prižnici ne govori drugega kot o samih liberalcih, ki so po njegovih besedah taki grešniki, da jih je treba vedno in vedno mlatiti. Celó ženskam je preveč to vedno zbadanje naprednjakov in jeze se, zakaj se ne sliši v cerkvi drugega kot kreg. Svetujemo kaplanu, naj bo pameten, sicer bomo iz njegovega življenja navedli marsikako zanimivost.

— **Praktičen mož** je dušni pastir pri Sv. Joštu. Zdaj hodijo fantje k njemu na izpraševanje in kakor običajno bi morali dobivati listke. To priliko je dušni pastir dobro izkoristil. Zahteval je, da mu morajo fantje prej zvaliti lode od Sv. Jošta v dolino, predno jim da listke. Tako si mož prihrani stroške za delavce. Da, da, praktični so ti božji namestniki, da je kaj.

— **Za sokolski dom v Zireh** so darovali: Gosp. Franc Lenger, 20 K; g. Ivan Kavčič, 5 K; ga. Ivana Kavčič, 4 K; gosp. Jožef Kavčič in gospičica Mici Kavčič, po 3 K; gg. Matija Gostiša, Gregor Kopač, Josip Platner Ljubljana, Anton Primožič, Boštjan Naglič, po 2 K; gospa Marija Pečelin, 2 K; gospičice Francka Lenger, Francka Kavčič, Francka Mahovne, Nežika Naglič, po 2 K; gg. Alojz Ogrinc, Anton Kolenc, Franc Rink, Ivan Kavčič ml., po 1 K; g. Ivan Kavčič st., 1 K 60 v in g. Jakob Demšar, 90 v. Vsem blagodušnim in zavednim darovalcem najiskrenejša sokolska zahvala. Le tako naprej! „Nazdar!“

— **Hudo se je poškodoval** pri zidanju nove predelnice v Ajdovščini delavec Žvokelj iz Dolenj pri Vipavi. Padel je s strebe ter obležal. Morali so ga na nosilnicah odnesti in prepeljati v Gorico v bolnico.

— **Prst je zgubil** v Ajdovščini v tovarni šestnajstletni delavec Janes Vidmar iz Kovka. Po neprevidnosti je vtaknil roko med stroj, kateri mu je pa k sreči ugrabil le en prst.

— **Štiril volke** so videli ljudje koncem pre. m. pri dolu v Trnovskem gozdu. Prignali jih je glad radi prehude zime prav blizu vasi.

— **V Polzeli v Savinski dolini** so pri občinskih volitvah zmagali v vseh treh razredih Slovenci, da si je nemškutarska stranka napela vse sile, da bi dobila občino v svoje roke. Na čelu nemškutarske agitacije je bil poleg tovarnarja Edelhoferja trgovec Jelen, kakor izpričuje že njegovo ime, Grman najpristnejše pasme. Kakor poroča „Domovina“, je vodil gonjo privandranih Nemcev in nemškutarjev proti domačinom Slovincem občinski tajnik Fran Kolšek, ki je obenem tajnik občin v Braslovčah, v St. Pavlu in na Reki ter okrajnega zastopa na Vranskem. Če je ta vest resnična, je dolžnost imenovanih korporacij, da spregovore s Kolškom resno besedo. Slovenci so dobili pri volitvah v III. razredu 90 glasov, Nemci 35, v II. razredu Slovenci 37, Nemci 6, v I. razredu pa Slovenci 11, Nemci pa 3 glase.

— **Iz Lembaha pri Mariboru.** V Lembahu pri Mariboru je umrl cand. jur. Adolf Robič po dolgi mučni bolezní. Pogreb rajnega je bil dne 7. marca t. l. ob veličastni udeležbi domačinov in tujcev. Iz Gradca se je

udeležila pogrebna deputacija akad. tehn. društva „Triglav“, čigar redni in podporni član je bil umrl. Pri hiši in ob grobu zapeli so združeni pevci iz Maribora, Ruš in Gradca. Ob odprtem grobu je govoril v imenu „Triglava“ jur. Bogumil Hrašovec ter se s toplimi besedami poslovil od umrlega tovariša. Bodi mu zemljica lahka!

— **Obesil se je** 14letni Ivan Ozmeo na Kogu v ptujskem okraju. Sodi se, da se je deček igral in poskusil, kako bi bilo, ako bi se obesil, naposled je pa iz igranja nastala resnica.

— **Mariborsko porotno sodišče** je obsodilo 57letnega kočarja Jakoba Kranarja zaradi hudo delstva proti pravosti, javnega nasilstva in težke telesne poškodbe v šestletno ječo.

— **Iz sv. Lovrenca ob Temečniku.** Pod tem naslovom je prinesel „Lažljub“ dne 28. februarja t. l. take neumnosti naših „mlečarjev“, da se je izrazil neki pastirček, da se „hudiču graunžajo“. Seveda, pričakovati itak ne moremo od teh „kimavcev“ drugega, toda da ti ljudje vsaj laži ne bi vtikali v svoje budalosti! Te je pa že malo preveč, radi tega hočemo resnici na ljubo (gospodje „mlečarji“, uvažujte ta izrek!) vam odgovoriti na vaš dopis. Prva točka glasi o srečni ustanovitvi mlekarne v Sv. Lovrencu, seveda na katoliški podlagi. Boterčki tega presrečnega otroka! Ne veselile se prezagodaj! Ne vemo še, ako bo res vse tako srečno izpadlo. No najbrže po stari formuli vseh takih mlekarov in konsumov, kjer so župniki ali kaplani kot „Aussehmanje“. Družba kar čez noč „bankrot zrihta“, kmetu članu knof pa pred hišo „muzika“, katera vsa seveda samo iz neke okrogle „škafle“ in dveh paličic obstoji; „gsput fajmošter ali pa kaplan“ gredo pa za „štrof“, seveda s polnim mošnjakom, na kako drugo faro služiti in tu je konec društva, če ne pride še kaj hujšega. Slepi kmet! spomni se izreka, predno rečeš „da“: „Kdor se z bobnom rad ukvarja“ — Stopi v društvo „kac'ga farja“. Ker ste v dopisu omenili ravno „Kazinerjevo hišo“, veste tudi, da teče za njo občinski potocček, ki ga rabi vsa „Kandija“, smo vendar ravedni, kdo bo dalo ono vodo pil, katero bode za Vašimi izmečki „parfimirali“, menda vendar ne bode zahtevali, da bi jo morali mi Sv. Lovrenčanje, ker bi jo potem morali dati najprej „skuz naše mlečne trahterje filtrirati“. Vidite, to je veliko „komedij“, zraven vam še svetujemo, da bodite oprezní pred „Pintarjevo Franco“, ker vsa nova soseda vam ni nič kaj naklonjena. Druga točka je bira. Veste kaj? „Naj bodo gsput Tonček še prav veseli, da smo biro odpravili, prišparali smo jim s tem jedino delo, ker jim ne bo treba več pšenice šele prodajati, ampak bojo dobili prec gotov groš.“ — Jeza škoduje! gospod Oblak! Oh, sedaj pa pridemo do točke, v katerih delih te točke ste prav po notah legalí. Samo ne jezite se preveč, kar bode te tu čuli, je pa resnica. Poslušajte! Požarno brambo bodemo zrihtali in jo bomo! Pa če vi vsi popokate, ne pomaga Vam nobena „žavba“. Kaj ne, kako Vas to veseli. — Star pregovor pravi: „Ako se psu na rep stopi, zacvili“, tako je tudi pri Vas. Ker Vas ta zadeva peče, pričeli ste se „netezati“ z bodočo požarno brambo. Hoteli ste s tem svojega „Kleka“ brez „li“ izrežati iz neimenjitega „zosa“, pa ne bo šla. Pišete: „Čudno je pa, da so hoteli na vsak način imeti zraven županovega Kleka.“ — Za božjo voljo, prosimo vas, kedo vam je pa vendar tako grozno neumnost natvezil, morda vendar ne sam gosp. župan Kek (oprosti naj nam g. Kek, da ga tako imenujemo, saj je bil vendar izvoljen za župana). Pomislite vendar! Kedo pa bode tako grozno neumen, da bi mislil od Kleka dobiti kaj občinskega denarja v prid požarne brambe. Ko vendar veste za razmere: Prosimo Vas! kedo pa je župan Velikološki? Čujte, kaj je rekel „Vršaj“ Kek, katerega je prvi prosil neke usluge, pa mu jo je župan odbil: „Kaj se bodeš tako držal, saj nisi ti župan, tukaj (namreč na Vel. Loku) so samo hlače, život je pa na Čatežu.“ Sredni župan, ko ga navadni hlapec primerja ničnosti. Toda le korajžo g. župan, saj poznate tisto lepo: „Nobene lojterce niso tako lepe — Kakor je županski stol.“ Seveda je to križ, ker sedi na njem g. fajmošter iz Čateža namesto Kleka iz Vel. Loke, drži se pa Kek gotovo izreka: — „Blagor krotkim, ker oni bodo zemljo posedli.“ — Mi mu pa pustimo to veselje. Iz tega torej vsak izvidi, da bi bila velika neumnost od Kleka kaj pričakovati, ker prvič bode požarna bramba, kakor jo imenujejo ti gospodje, popolno liberalna, drugič pa pri nas drugi hlače nosi, ne pa Kek. — Jedro dopisa v „Lažljubu“ je torej laž. Torej gospodje! korajžo imate, resno voljo tudi samo, — toda kaj hočemo „klerikalna stara navada, železna srca“, — lažete preveč radi v naših „čajtengah“, a to je pa grozno grdo, pa

tudi greh, kar vas je pa ljudi vašega „kalibra“, morate gledati, da se vam kaj takega ne more očitati. „Kaj bo pa folk reku?“ Torej poboljšajte se! Pišite nam pa še kaj. Mi imamo še veliko in to fine robe. Prihodnjí vam povemo še kaj. Eviva mlečarji!!!

— **Angleški častnikarji v Trstu.** Meseca junija pride v Trst več angleških častnikarjev.

— **Semenj.** Dne 8. t. m. je bilo na mesečni semenj prignanih 1296 konj in volov, 284 krav in telet, skupaj 1580 glav. Kupčija je bila pri goveji živini kakor tudi pri konjih prav dobra, ker so prišli po govejo živino Moravci in Nemci, po konje pa Lahi.

— **Originalna ženitna ponudba.** V včeršnjem „Pokretu“ čitamo to le originalno ženitno ponudbo: „Učiteljice nekega okraja v Slavoniji so se sklenile omožiti, dasi jim je leta 1908. objuljeno zvišanje plač. Ne nadejamo se mnogo od zakonske sreče, toda izmed dveh nesreč je treba izbrati manjšo zlo. Med nami so blondinke in brinetke, vitke in močne. Najmlajše med nami dobivajo po 1000 K in med nami so tudi take, ki služijo že 30 let. Lepe nismo, ker preveč delamo. Resne smo, ostalo nam je samo nekoliko „galgenhumorja“. Gourmanke nismo, poznamo bedo in glad, štedljive smo, naučile smo se kuhati, šivati in krpiti. Kolikokrat smo si same zakrpale čevlje. Tako ne gre naprej! „Erwarten und nicht kommen sehen, sich schlummerlos in Bette drehen, nach langem Dienst nicht aufwärts rücken, das sind drei Dinge zum ersticken!“ Prednost imajo resni, pametni možje s stalno službo. Lahko je tudi Amerikaneec, če je bogat. Samo resne ponudbe pošiljajo se v Zagreb, poste restante „št. 111“ glavna pošta.

— **Ljubezniv mož.** Preteklo jesen se je oženil gozdni delavec Simon Aučič iz Vrhpolja na Hrvatskem z dekletom iz Babinegrede. Medenih tednov je bilo kmalu konec in mož je pokazal svoji ženi, da je on gospodar, ki ima pravico svojo boljšo polovico pretepati, kadar ga je volja. In Aučiča je bila večkrat volja, kakor tudi njegovega očeta. Tu je nekoč žena ušla. Mož in tast sta je ubrala zanj in jo privedla nazaj. Seveda so zopet padle batine. Mladi ženi ni bilo več prestajati, zato je v pismu naznanila očetu svoj obupen položaj. Oče je prišel ponjo s konjem, ki je oba v diru odpeljal v Babino gredo. Ko sta Aučič in njegov oče o tem izvedela, nabasala sta samokrese in jo istotako na konjih udrla za begunico. Blizu doma sta jih došla. Počilo je 12 strelav in ranjena je bila žena Simonova ter oče in konj. Orožniki so aretirali oba napadalca.

— **Prerokovanja o temperaturah na zemlji tekoče leto** je izdal „Internacionalni vremenski biro“ v Ameriki. Prorokovanja so vzeta iz zvezd, kjer so jih ameriški astrologi brali. Prorokovali pravijo, da bo leto 1907 najprijetnejše od leta 1886! Koliko je na teh prorokovanjih resnice, bomo povedali lahko 31. decembra t. l.

— **Iščejo se dediči.** Poroča se nam: Dne 17. septembra 1905 je umrla v Trstu vdova brez otrok Marija Quargnali, rojena Woytuchiw. Njeni starši so bili Lorenc Woytuchiw in Marija Bregar (Bregarca) iz Ljubljane. Zapustila je premoženje, vredno 30.000 K. Dosedaj se ni zglasil in tudi ni znan noben dedič pokojnice. Osebe, ki imajo morebiti pravico do te zapuščine, naj se najkasneje do 30. maja letos zgledajo pri mestnem magistratu ljubljanskem ali pa pri odvetniku dr. Jakobu Luzzatu v Trstu, Via Nuova št. 35.

— **Znana menažerija Kludsky** dospe v sredo, 13. t. m. v Ljubljano in bo priredila več predstav. Menažerija ima velikega dresiranega orjaškega slona, 10 levov, 3 bengalske tigre, 5 leopardov, lamo, cebro, noje, severne medvede, kenguruja, antilope in razne druge eksotične živali. Vsak dan bosta dve predstavi s slonom in zvermi.

— **Guluf in tat.** Kakor smo že poročali, je policija v Celju prišla 16letnega kovaškega vajenca Vidica, ki je v Ljubljani izgoljufal nekemu trgovcu za 116 K blaga in tudi v okoliših domžalskega orožništva je pustil za seboj rep. Sedaj se je pa dogladno, da fant ni bil samo guluf, ampak tudi tat koles, katera je kradel poleti po Ljubljani in jih poprodal v Domžalah in Črnučah. Prvo je izmaknil pred glavno pošto ognjčarju Schmidtu, drugo pred kontornjem g. Rudolfa Oroszya na Fran Josipa cesti, za tretje se pa še ne ve, čigavo da je bilo. Mladi hudoделец se sedaj nahaja pri c. kr. deželnem sodišču v preiskovalnem zaporu.

— **Pogroša** se od dne 21. februarja 55letni posestnik in občinski svetovalec Lovro Lavrič, po domače Jeran iz Dolnic pri Smledniku. Ko je šel od doma, je vzel seboj okoli 700 kron denarja in se do sedaj še ni povrnil. Lavrič je srednje postave,

okroglega obraza, črnih oči in brk in je bil črno oblečen.

— **Belavsko gibanje.** Včeraj se je odpravljalo z južnega kolodvora v Ameriko 9 Hrvatov in 50 Mace-doncev. V Heb je šlo 33 Hrvatov, z Dunaja se je pa pripeljalo 18 Koče-varjev.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi danes zvečer koncert v hotelu „Južni kolodvor“ (Seidl), Kolodvorske ulice. Začetek ob polu 8. uri. Vstop prost.

— **Izkaz društvene posredovalnice slovenskega trgovskega društva „Merkur“.** V službo se sprejmejo: 1 poslovodja, 1 kontorist, 5 pomočnikov mešane stroke, 2 pomočnika špecerijske stroke, 1 pomočnik manufakturne stroke, 1 pomočnik železninske stroke, 4 pomočniki modne in galanterijske stroke, 1 kontoristinja, 1 blagajničarka, 5 učencev. — Službe iščejo: 3 knjigovodji in korespondenti, 2 kontorista, 10 pomočnikov mešane stroke, 4 pomočniki špecerijske stroke, 2 pomočnika manufakturne stroke, 12 kontoristinj, 4 blagajničarke, 4 prodajalke. — Posredovalnica posluje za delodajalce popolnoma brezplačno, za delojemalce proti mali odškodnini.

— **Delovanje mestne posredovalnice za delo in stanovanja.** Mestni trg št. 27, telefon št. 99. Od 1. do 7. marca je dela iskalo 11 moških in 48 ženskih uslužbencev. Delo je bilo ponudeno 24 moškim in 50 ženskim uslužbencem. V 45 slučajih se je delo sprejelo. Od 1. januarja do 7. marca je došlo 539 delojemalcev in 582 delodajalcev. V 331 slučajih se je delo sprejelo. — Delo dobe takoj moški: 2 krojača, 1 vrtnar, 1 laborant, 6 trgovskih slug, 1 gostilniški sluga, 1 mlad hišni slug, 2 voznika piva, 8 voznikov lesa, 10 konjskih hlapcev, 1 majar, 1 vrtni delavec. Ženske: 1 kavarinška blagajničarka, 1 trafikantinja začetnica, 1 šivilja, 3 natakarike, 2 gostilniški kuharici, 7 gostilniških deklic, 2 kuharici k orožnikom, 1 sobarica, 4 kuharice, 12 deklic za vsako delo, 7 deklic k otrokom, 2 postrežkinji, 3 dekile za kmetijsko delo. — Dela iščejo: moški: 1 knjigovodja, 2 pisarja, 1 strojnik, več pisarniških slug; ženske: 1 blagajničarka, več prodajalok raznih strok, več razunajočih natakarike, 2 gospodinj in razni drugi posli. — Oddati je stanovanja z 1, 2, 3, 4 in 5 sobami, ter več meblovanih mesečnih sob. — Pismenim vprašanjem je priložiti znamko za odgovor.

— **Najnovejša novice.** — Umrl je predsednik rumunske zbornice Triandafil.

— **Za enoletno prostovoljstvo.** Avstrijska profesorska društva delujejo zadnje čase na to, da se prizna učencem, ki so absolvirali 6. razred srednje šole, pravica enoletnega prostovoljstva. Na ta način se hoče višje razrede razbremeniti ne-sposobnega materijala.

— 55.000 K je poneveril v poljski banki v Lvovu uradnik Czerminski, a so denar njegovi sorodniki zalozili.

— **Naknadni kredit za nemško Afriko** v znesku 29 milijonov je nemški državni zbor sprejel. Proti so glasovali Poljaki, soc. demokrati in centrum.

— **40letnico parlamentarnega delovanja** je obhajal včeraj v nemškem drž. zboru Bebel.

— **Ponesrečena vojaška patrolja.** V gorovju na Sedmograškem je ponesrečila v snegu patrolja 28. lovskega bataljona. Nadporočniku Krapku in poročniku Rehnerju so zmrzile roke in noge.

— **Prosveta in vojaštvo.** Kako skrbje poedine države za vojsko, kako za šolstvo in ljudsko naobrazbo sploh, dokazuje sledeča razpredelnica: Anglija troši za vojsko 25% vsega državnega proračuna, za prosveto pa le 6%, Francija 24%—5%, Nemčija 18%—7%, Danska 11%—3%, Švedska 9%—4%, Avstro-Ogrska 9%—2%, Rumunska 9%—5%, Norveška 8%—4%, Belgija 8%—5%, Švica 8%—14%. Potemtakem trošijo za prosveto najmanj Italija in Avstro-Ogrska, potem Nemčija, Anglija in Francija, dočim je na vrhuncu Švica, ki troši za prosveto dvakrat več kakor za vojsko.

— **Deset zapovedi za mladino.** Šolska oblast v italijanskem mestu Reggio Emilia razdeljuje med šolsko mladino pri izstopu iz šole sledečih deset zapovedi: 1. Ljubi svoje součence, ki bodo tvoji delavski tovariši v življenju. 2. Ljubi poučevaje, ki je duševni kruh; bodi hvaležen svojemu učitelju, očetu in svoji materi. 3. Posvečuj vse dni z dobrim in koristnim delom. 4. Spoštuj dobre ljudi, šilaj vse ljudi, a se nikomur ne klanjaj. 5. Ne sovraži nobenega človeka, ne žali nikogar, ne maščuj se; toda zahtevaj svoje pravice ter se zoperstavi ošabnežu. 6. Ne bodi bojašljiv. Bodi prijatelj slabih in ljubi pravičnost. 7. Zavedaj se, da prihaja

vse posvetno blagostanje od dela; kdor ga uživa, ne da bi delal, krade delavnemu kruh. 8. Opazuj in premišluj da spoznaš resnico; ne veruj ničesar kar nasprotuje zdravi pameti, ne slepi sebe ne drugih. 9. Ne misli da ljubi domovino tisti, ki druge narode sovraži ali zaničuje, ali ki želi vojske, ki je preostanek barbarstva. 10. Želi si temuž dneva, ko bodo vsi ljudje živeli v miru in pravičnosti kot bratje, kot svobodni meščani domovine.

— **Pisma iz nebes.** Kako praznovni ljudje žive v prosvetljeni Nemčiji, in celo v glavnem mestu Berlinu samem, dokazuje slučaj, s katerim se bavi sedaj kazensko sodišče. Neka žena, ki živi ločena od svojega moža, je vložila proti možu tožbo na ločitev zakona. To priliko je porabila njena služkinja, da si pridobi denarja. V komediji je igrala glavno vlogo moževa prva žena, ki je umrla pred desetim leti. Ta mrtva žena je pisala v nebesih pisma ter jih pošiljala po neki svoji naslednici v zakonu. V pismih je n. pr. ganljivo opisovala, da je v nebesih rodila še eno deklico, kar je nebeske prebivalce tako razkačilo, da mater in hčer strašno trpinčijo ter suvajo po oblakih. Toda kmalu bo bolje, ker se je hčerka zaročila z Jezusom, češ, da se angelci že z 10. letom zaročajo. Hčerki pa je treba denarja za svileno obleko in za druge lišpe, da je ne bo ženin zavrgel. V zahvalo bo Jezus drugi ženi pripomogel, da se pravda za ločitev zakona zanjo dobro izteče. In na ta bedasti način je dekla izvahila iz svoje gospodinje tekem časa 1000 mark, dokler ni zvedela policija za nebeska pisma.

— **Inspektor z mošnjo.** Ko se je izvedelo, da je ogrski državni zbor dovolil uslužbencem državnih železnic 500.000 K izredne podjore, so dobili nekega dne vsi postajenačelniki na progi Budapešta-Salgotarjan brzojavno obvestilo, da pride prihodnji dan nadzornik iz prometnega oddelka, Hollossy, s posebnim vlakom, da razdeli podjore. Postajenačelniki naj gapovsod pričakujejo, da jim brž izroči za osobe vsake postaje določeni denar. Drugi dan so seveda bili vsi postajenačelniki od ranega jutra do pozne noči na peronu ter pričakovali nadzornika z mošnjo. Šele ko so zvečer brzojavno vprašali pri ravnatelstvu, zakaj ne pride nadzornik, so izvedeli, da jih je nekdo potegnil. Šaljivca so kmalu izsledili v osebi nekega železniškega uradnika, ki je vsled tega prišel ob službo.

— **Šolstvo na Balkanu.** V Bolgariji pride na 100 prebivalcev 9 učencev, v Rumuniji 5, v Srbiji 4, a na Grškem 3.

— **Björnson rešil na smrt obsojenega.** Leta 1899. je bil v Krist-janiji obsojen na smrt neki mladenič Petersen, ker je bil obdolžen, da je umoril svojo gospodinjjo. Mladenič je zatrjeval, da je nedolžen. Veliki pesnik in človekoljub Björnson je bil prepričan, da mladenič ni izvršil umora ter si je s svojimi prijatelji prizadeval, da mladeniču izposluje za smrtno kazeno dosmrtno ječo, kar se mu je tudi posrečilo. Toda Björnson se s tem ni zadovoljil temuč je deloval neumorno, da mladeniča reši. Sedaj je tudi to dosegel. Ministrski svet je pod predsedstvom kralja Hakona odredil, da se imenovani mladenič takoj izpusti, kar je izzvalo v pravi-niških krogih veliko senzacijo.

— **Moderna mučilna sredstva.** V Inomostu je umrl neki bogataš, ki je bil znan kot poseben ljubitelj stari-n. V svoji starinski zbirki je imel tudi omaro, kjer je hranil razna stari-nska mučilna orodja. A med preda-li je bil tudi eden z napisom: „Moderna mučilna sredstva.“ Tu so se nahajali davčni listi, plačilni listi i. t. d.

— **Zločinska policija.** Profesor Klaatsch je imel nedavno v znanstvenem kongresu v Heidelbergu predava-nje o avstralskih zamorcih ter po-vedal, da policija v zapadni Avstra-liji počenja razna nasilstva nad za-morskim plemenom. Policaji odva-jajo zamorske deklice v izgovorom, da jih morajo zaslišati pri sodišču, a potem jih posilijo. Policija daje celo nagrade ljudem, ki na ta način izne-verjajo mladenke svojemu plemenu. — No, saj Nemci tudi drugače ne delajo v Afriki!

— **Klešče v trebuhu.** K dr. Fen-gusonu je prišla iz zapadnoavstral-skega mesta neka 40letna dama, ki je imela že skoraj celo leto hudo drisko. Ko jo je zdravnik preiskal, otipal je v trebuhu neko trdo stvar. Preiskal jo je z Röntgenovimi žarki ter konstatiral 12 cm dolge klešče. Žena je pripovedovala, da je bila pred 10 leti operirana v trebuhu, in takrat je pozabil zdravnik klešče v njenem trebuhu. Klešče so s časoma predrle črevo do trebušne mreže, kar bi moralo pri navadnem človeku povzročiti smrt. Dr. Ferguson jo je znova operiral, odstranil klešče ter zašil predrto črevo. In žena je kmalu popolnoma ozdravila.

— **Visok zdravniški honorar.** Ameriški milijonar Croker je plačal znamenitemu pariškemu zdravniku Doyenu 100.000 frankov za zdravljenje svoje žene, ki je imela raka. Ker je žena na to umrla, tožil je Američan zdravnika, da mu vrne plačano vsoto. Pravda se je rešila v prilog zdravniku. Američan je trdil, da je Doyen lečil njegovo ženo z nekim tajnim zdravilom, od česar je umrla, konstatiralo se je pa, da je Doyen več ljudi, ki so imeli raka, ozdravil z istim zdravilom in da je bil tožitelj sam kriv, da mu je umrla žena.

— **Nočtova barka.** Parnik Minsarovne, ki se je odpravil ravnokar v Ameriko, se sme imenovati Nočtova barka v dvajsetem stoletju. Z ladjo se namreč vozijo vsakovrstne živali k neki živalski razstavi v Ameriko. Na ladji je 12 velikih indijskih slonov in dva mlada slona, osem bengalskih tigrov, 14 levov, 10 medvedov, 9 hi-jen, 7 volkov, 14 leopardov, 6 vel-blodov, 14 psov, 9 opic in 12 drome-darjev. Seveda je na ladji tudi pri-merna količina razne hrane za te ži-vali, onemogli konji za zverine, ovs-a in sena in 95 hl mleka.

— **Nemški cesar in novo pe-čena ekselencija.** Neki nemški list je priobčil zanimivo dogodbiico z ne-kega dvornega obeda. Neka novo pe-čena ekselencija, ki je spremljala ce-sarja na zadnjem njegovem potovanju, je bila povabljen na dvorni obed. Ekselencija si je, nič zlega sledeč, zvezala okoli vratu svojo servijeto in pripravljala se jesti. Vsi okoli mize so bili radi tega protietiketnega po-greška razburjeni. Cesar, ki je čital iz nekega lista dnevne novice, je po-zvednil oči, pogledal ekselencio smeje se in ga vprašal: „Se mislite li obriti?“ Ekselencija je vsa poparjena skočila pokoncu, tako da mu je servijeta sama od sebe padla na prsi. En cesarjev pogled je onemogočil, da niso gostje udarili v glasen smeh.

— **Največji vojak.** Največji vojak celega sveta je daudanes takozvani „dolgi Ivan“ v ruski armadi. Ivan je 21 let star ter meri skoraj osem čev-ljev. Največji nemški vojak je me-sarski pomočnik Josip Schippers iz Gladbacha, ki je visok 207 m. Preden je prišel k vojakom, je nastopal v gledališču kot glavni junak opere „Der lange Kerl“.

— **Proti tikanju.** Na Franco-skem se pretresava vprašanje, ali se smejo zakonski v javnosti tikati. Ti-kanje je sicer znamenje zaupljivosti, vdanosti in naklonjenosti, toda fran-coskemu usesu ne ugaja ter hočejo tikanje popolnoma odpraviti iz salo-nov, češ, da je znamenje netaktnosti ter se glasi sploh žaljivo. Posebno nežnočutni trdijo celo, da je besedica „ti“ v protislovju s spoštovanjem, ki so si ga zakonski dolžni medsebojno izkazovati, zato zahtevajo, naj se ti-kanje izključi tudi iz obitelji.

— **Težavno vprašanje.** Neka francoska revija, ki se bavi tudi s carinskimi vprašanji, je priobčila kratko notico, kjer vpračuje carinski urad, kako bo postopal, da prepreči tihotapstvo v zrakovlovih.

— **Prva znamka.** Prvo znamko je napravil knjigotroec Cholmers dne 4. decembra 1837. V promet je prišla prva znamka leta 1840 s sliko kraljice Viktorije. Kmalu nato so začele tudi druge države uvajati pisemske znamke. V Avstriji so uvedli znamke leta 1850.

— **O negovanju zob** je pisal že Hipokrat okoli leta 400 pred Kri-stom, in v nekem grobu v Tanagri, ki je približno iz onega časa, so našli tudi umetno zobovje. Italijanski ar-heolog Ernest Mancini je zamogel po daljših preiskovanjih o zobni tehniki dokazati, da je bila že v starih časih zelo razvita v Aziji, Egiptu, Feniciji in pri Etruskih.

— **Rajski ljudje.** V Ameriki se je ustanovila občina Adamov in Ev. Ustanovila sta jo Adam in Eva, ki sta se imenovala doslej James Sharp in Mrs. Sharp. Novi raj leži v pri-jazni dolini pri Denveru v Colorado. Novodobna Adam in Eva imata že okoli 200 privržencev, ki se hočejo kakor onadva povrnuti k zemlji in se oprostiti vseh strasti ter živeti ne-dolžno in čisto, kakor bi ne bila ni-koli še okusila sadov z drevesa spo-znanja. Vsi ti Adami in Eve bodo vrgli raz sebe vso obleko in hodili okoli tako, kot jih je Bog ustvaril. Sprva so nameravali, da še figovega peresa ne bodo imeli prilepljenega na gotovem delu telesa, zdaj so se pa vendar odločili zanj, ker, kakor je mati Eva izjavila, ne marajo, da bi se kdo spitikal nad prepomanjkljivo njih toaletto.

— **Koliko porabijo Amerikanci sladkorja in opojnih pijac.** Ame-riško ženstvo je znano vsled svoje sladkosnednosti, in tako se je lani porabilo v Zedinjenih državah 5½ milijard fantov sladkorja. Ker moški in otroci pri tem ne pridejo toliko v poštev, lahko se reče, da je vsaka ameriška ženska povžila sladkorja za težo svojega telesa. Tudi alkoholnih pijac se v Ameriki popije zelo mnogo.

Leta 1906 so v Zedinjenih državah popili za 1400 milijonov dolarjev opojnih pišč, a samo v New Yorku za 360 milijonov, t. j. vsak dan za en milijon dolarjev.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 9. marca. Ogrski ministriški predsednik dr. Wekerle je danes zjutraj odpotoval v Budimpešto. Prava nagodbena pogajanja se prično šele v Pešti. Naglašajo, da je baron Beck zahteval, naj se vojaška vprašanja tudi sprejme v nagodbena pogajanja, kar je pa ogrska vlada s protestom odklonila. Beck se je na to obrnil na vojnega ministra Schönaicha.

Dunaj 9. marca. Danes ob poludne je bila tu silna nevihta s snežno burjo, vmes je grmelo in bliskalo. Nastala je taka tema, da so povsodi zlasti pa v javnih lokalih morali prižgati luči.

Dunaj 9. marca. Vest, da bo pravosodni minister dr. Klein odstopil in da bo imenovan na njegovo mesto dvorni svetnik Lammasch, se iz verodostojnega vira dementuje.

Sofija 9. marca. V sobranju je predložil vojni minister Savov svoj proračun, v katerem zahteva 32 milijonov levov izrednega kredita.

Jena 9. marca. Filozof Haackel je bil povodom petdesetletnice postal tajni svetnik z naslovom ekscelece.

Pariz 9. marca. Snodi je bilo vse mesto zavito v nepredorno temo, ker so delavci pri elektrarni pričeli stavkati. Stavka 1200 delavcev. Nočni listi niso izšli, predstave v gledališčih so se morale odpovedati. Gostilne in kavarne so bile razsvetljene s svečami in petrolejkami. Delavci pravijo, da so stopili v stavko, ker niso delodajalci izpolnili danih obljub. Vsa kompromisna pogajanja so se razbila. Štrajk še vedno traja in skoro gotovo je, da bo Pariz tudi danes po noči brez luči.

Pariz 9. marca. Načelnik poljske kolonije Pckowski je prejel po pošti paket zelo zumljive vnarnosti. Zato ga je izročil policiji, ki je našla v njem peklenški stroj.

Poslano.*

Z ozirom na članek v 9. številki „Gorenjca“ z dne 2. t. m., v katerem trdi dopisnik, da sem po nizki ceni kupoval les iz srenjskih gozdov, sem primoran odločno izjaviti, da je to poročilo popolnoma izmišljeno in brez vsake podlage. Zato pozivljam pisca onega brezimnega članka, naj se upa s popolnim imenom podpisati, drugače ga moram smatrati podlim lažnjivcem in obrekovalcem.

Tržič, dne 7. marca 1907.

Matevž Lončar,
lesarščec.

332

*) Za vsebino tega spisa je uradništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon

Narodovo zdravilo. Tako se imenuje vsekakor utešujoče, mišice in živce krepčujoče, kot mazilo dobro znano „Mollovo francosko žganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih naslednjih prehlajenja. Cena steklenici K 1.90. Po poštenu povzetju razpošilja to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zaloga pod deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov prepat, zaznamovan z varstveno znamko in podpisom. 2 16-4

FRANC JOZEFOVA
grenka voda.
Izvrstno odvajalno sredstvo.

LJUBLJANSKI
ZVON
MESEČNIK ZA KNJIŽEVNOST IN PROSVETO
LETNIK XXVII (1907).

Ishaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po eden po 2 mesec v zvezkih ter stoji vse leto 9 K 20 h. pol leta 4 K 60 h. četrto leto 2 K 30 h.

Za vse neavstrijske dežele 2 K 30 h na leto. Posamezni zvezki se dobivajo po 80 h. „Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Notica. Pri zdravljenju različnih ran se mora najbolj paziti na to, da se rana popolnoma zaceli le tedaj, kadar so odstranjeni iz nje vsi nezdruživi deli. Kratko rečeno, potrebno je, da se obvaruje rana takoj v priložnosti vsake nesnažnosti in da se uporablja hladna, bolečino olajšujoča sredstva proti vnetju. Staro, dobro in zato posebno uspešno domače sredstvo je najboljši znano praško domače zdravilo iz lekarn B. Fragnerja, c. kr. dvor. dobavitelja v Pragi, ki se dobiva tudi v tukajšnjih lekarnah. — Glej inserat. b

Priznane sredstvo proti kašlju. Opozorjamo častite bralce na „Herbabinjev podfosforno kislino apneno železnati sirup“. Ta sirup za prsi, ki ga je že od 37 let veliko najznamenitejših zdravnikov izkusilo in priporočilo, ustavlja kašelj in razkrajja slez kakor tudi vzbujajo tekel in prebavljajo; ker vsužuje železo in fosforne apnene soli, pospešuje vrhu tega tvoritev krvi in kosti. Herbabinjev apneno kislinski sirup se radi svojega prijetnega okusa jako rad uživa, celo najslabšeji otroci ga izvrstno prenesejo; izdeluje se le v dr. Hellmannovi lekarni „zur Barmherzigkeit“ na Dunaju VII, dobi se ga pav vseh večjih lekarnah.

Zahtevajte
ilustrovan cenik
podjetja za žarnice
„Ideal“
Hugo Pollak
DUNAJ, VI. Wallgasse 34.
Cena, lepa svetiloba brez instalacije in nevarnosti, Poraba 1 1/2 kr. na nro. 3911 19

Oblastveno varovano! Vsako ponarejanje kaznivo!
Edino pristen je
Thieryjev balzam
z zeleno varstveno znamko z nuno 12 majskih ali 6 dvojnatiht steklenic ali velika specialna steklenica s patentnim zaplokom K 6.—
Thieryjevo certifikatsko mazilo
za vse, še tako stare rane, vnetja, poškodbe itd. 2 lončka K 3.40. Pošilja se samo po povzetju ali denar naprej. To dva domača zdravila sta kot najboljši splošno znani in staroslovni.
Naslavljaj naj se na lekarnarja A. Thiery v Pragi pri Rogoski Stitini. Zaloga po skoro vseh lekarnah. Knjižice s tisoč izvrstnih zdravilnih pisem zastoj in poštnine prosto.

Teško prebavljenje
katar v želodcu, dyspepsije, pomanjkanje sili do jedi, zgago itd., kakor tudi
katar v sapniku,
zaslizenje, kašelj, hripavost so one bolezni, pri katerih se
KATONEN
GISSHÜBLER
alkalična kislina
po izrekih medicinskih avtoritet rabi z osobitim uspehom. 54-2

V Ljubljani se dobiva pri Mihaelu Kastnerju in Petru Lassnik-u in v vseh lekarnah, večjih specerijah, vinskih in delikatesnih trgovinah

Proti zobobolu in gnilobi zob
izborno deluje dobro znana
antiseptična
Melusine ustna in
zobna voda
ki utrdi dlesno in odstranjuje
neprijetno sapo iz ust.
1 steklenica z navodom 1 K.
Bl gorodnemu gospodu M. Levstiku,
lekarnarju v Ljubljani.
Vaša izborna Melusine ustna in zobna voda je najboljšo sredstvo zoper zobobol, odstranjuje neprijetno sapo iz ust in je neprekosljiv pripomoček proti gnilobi zob, zato jo vsakemu najtolejšje priporočam. Obenem pa prosim, pošljite še 3 steklenice Melus. ustne in zobne vo e. Dovolim, da to javno oznamim, ker je res hvala vredno.
Leopold Gangl, mestni tajnik.
Metlika, 24. aprila 1906.
Dež. lekarna Mil. Leusteka
v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1
189. novozarajenega Fran Jožefovega
tubiš. mesta. 13-10

Umrli so v Ljubljani.
Dne 7. marca: Dr. Josip Derč, mestni zdravnik v p. 66 let. Marije Terezije cesta 5. Paralysis cordis.
V deželni bolnici:
Dne 4. marca: Neža Zupan, mestna uboga. 71 let. Pljučnica.
Dne 5. marca: Marija Ščurek, kajžarjeva hči, 4 leta. Caries vertebr.
Dne 6. marca: Marija Potisek, mestna uboga, 74 let. Ostarelost.

Meteorološko poročilo.
Vidna nad morjem 06-3 Srednji zračni tlak 738-0 mm.
Marec
Čas opazovanja Stanje barometra v mm. Temperatura v C° Vetrovi Nebo
8. 9. 735-9 06 al. vzhod jasno
9. 7. 733-3 -1-2 al. j. vzh. del. jasno
10. 7. 732-1 6-0 al. sev. h. oblačno
Srednja večerajna temperatura: 6-5° normalo: 2-4°. — Padavina v mm 0.3.

Borzna poročila.
Ljubljanska
Kreditna banka v Ljubljani.
Uradni kurzi dun. borze 9. marca 1907.
Maloobsejni papiri.

	Dunaj	Beč
100% avst. krona renta	99.05	99.25
100% srebrna renta	100.05	100.25
100% avst. krona renta	99.05	99.25
100% zlat	117.80	117.10
100% ogrska krona renta	94.80	95.—
100% zlat	115.60	115.70
100% posojilo dež. Kranjske	99.10	100.10
100% posojilo mesta Spiljet	104.50	101.50
100% Zadar	99.85	100.85
100% bos.-herc. železniško posojilo 1902	99.6	100.65
100% češka dež. banka k. o.	99.75	100.75
100% zlat	99.80	99.75
100% zast. pisma gal. dež. hipotečne banke	100.10	101.—
100% post. kom. k. o. s	106.—	107.—
100% zast. pisma innerst. hranilnice	100.—	101.—
100% zast. pisma ogr. cent. dež. hranilnice	100.—	100.50
100% z. pis. ogr. hip. ban.	100.—	100.20
100% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100.—	100.20
100% obl. češke ind. banke	100.—	101.—
100% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99.90	99.75
100% prior. dolenskih žel.	98.75	99.75
100% prior. juž. žel. kup. 1/2	305.25	307.25
100% avst. pos. za žel. p. o.	99.60	100.60

Drugo.

brecke od 1. 1860	157.25	154.25
od 1. 1864	265.—	267.—
Wiske	149.25	151.75
sem. kred. i. emistije	161.25	174.25
II.	270.—	280.—
ogr. h. p. banke	244.—	254.—
srbske k. frs. 100—	98.—	105.—
srbske	184.25	185.25
arab. srečke	21.80	23.80
Kreditne	440.—	450.—
imamoške	80.—	90.—
Krakovske	92.—	101.—
Ljubljanske	56.—	61.70
Avst. rač. kriha	45.50	47.50
Ogr.	26.—	28.—
Rudolfove	58.—	60.—
Salcburške	84.50	90.50
Dunajske kom.	489.—	499.—

Drugo.

pužne železnice	154.—	155.—
Državne železnice	679.90	680.90
Avst.-ogr. banke delm.	1772.—	784.—
Avst. kreditne banke	680.25	681.25
Ogrske	807.5	808.50
Zivnostenske	244.—	245.—
Premogop. v Mostu (Brak)	757.—	763.—
Alpske montan	617.75	618.75
Drške žel. ted. dr.	2621.—	2632.—
Alpsko-Muravj.	665.50	666.50
Prilovelske prem. družbe	283.—	287.—
Avst. orodke tev. družbe	659.—	660.—
Češke sladkorne družbe	139.10	140.—

Drugo.

kr. cerkve	11.96	11.40
franki	19.08	19.11
starke	23.52	23.59
verreigns	24.06	24.12
marke	117.73	117.90
zlati banknoti	95.80	95.50
zlati	9.53	9.54
marke	4.94	5.—

Žitne cene v Budimpešti.
Dne 9. marca 1907.
T. m. p. 1000 kg.

Šenica	za april	za 50 kg	K	7.50
oktober	50	50	7.85	
april	50	50	6.78	
maij	50	50	5.21	
julij	50	50	5.35	
april	50	50	7.56	

Nespremenjeno

Lokali za trgovino
se oddajo v Prešernovih
ulicah št. 7. 83-1
Vprašanja na hišnega lastnika
Adolfa Perlisa.

Black diamantne pile
iz tvornice 834-1
G. & H. Barneff
Co. v Filadelfiji.
Neprekosljive kakovosti. Ugodne cene.
Prodaja jih samo:
RIHARD ARNS
v Remscheldu na Nemškem.
Königsstrasse.

Veliko
kmetsko posestvo
z lastnim levom v Stranjah, sodni
okraj Sovnica, obstoječe iz hiše
z gospodarskim poslopjem, iz
5 orolov n. j. 17 orolov travnikov,
vrtov in pašnikov, čez 103 orole
gozda, kakor tudi z v občini Sednu
ločnim vinogradom se prodaja iz
proste roke pod jako ugodnimi
pogoji. — Kupna cena znaša
9500 kron.

Natančnejša pojasnila daje Mestna
hranilnica v Kamniku. 84-1

Učenec
primerno izobrazben, dobre rodnine, se
tako sprejme v trgovino z mešanim
blagom J. Freinar na Bledu, 839-1

Osební kredit za uradnike,
častnike, učitelje itd. Samostojni hranilni in
posojilni konsorcij uradniškega društva dajo
po najugodnejših pogojih tudi na vračila na
dolge obroke osebnih posojila. Agenti so
izključeni. Naslove konsorcijev naznanja
brezplačno centralno vodstvo
uradniškega društva na Dunaju,
Wipplingerstrasse 25. 31-18

Sprejme se izurjena
šivilja
in učenka v modnem salonu Elize
Hitzl-Huber, Francovo nabrežje
št. 1. 841-1

Mlad trg. pomočnik
star 20 let, vešč slovenskega, nemškega, hrvaškega in ogrskega jezika, izučen specerijake, manufakture, modne in galanterijske stroke, želi v toku 6 tednov ali še poprej službo premeniti. — Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda.“ 844-1

Za takojšnji nastop išče
kleparskega pomočnika
ključavničarskega pomočnika
in 843

2 vajenca
manufakture za domače orodje
v Višnji gori na Dolenskem.

Panorama International
Pogačarjev trg.
Razstavljeno od nedelje 10. marca
do vštete sobote 16. marca 1907:

Zanimiva Sicilija.
Društvo hišnih posestnikov
v Ljubljani
sklicuje
na dan 13. marca 1907
ob poluosmih zvečer v hotelu „UNION“
shod ljubljanskih hišnih
posestnikov.

1. Razgovor o postopanju prizadetih hišnih posestnikov za izvršitev enoglasnega deželnozbornskega sklepa z dne 20. novembra 1905, da so one hiše, katere so v skladu potresnega zakona leta 1895, 1900, 1905 proste državnega hišno-najemuinskega davka 18 oz. 25 let, tudi za isto dobo proste deželnih doklad.

2. Slučajnosti.
V Ljubljani, 9. marca 1907.
Odbor društva hišnih posestnikov v Ljubljani.
Vstop je dovoljen vsakemu ljubljanskemu hišnemu posestniku. 838-1

Učenec
poštenih staršev se sprejme v trgovini manufakturnega in specerijakega blaga Franc Iglicsch v Ptuj. 772-2

Gospodje in dame!
Velikano skrivno sredstvo in pojačilo za obuditev ljubezni pri obeh spolih se razpošilja diskretno za 3 K v znakmah pod naslovom „Sreča 1907“ pošte restantje Ljubljana. Popolnoma neškodljivo, uspeh takoj brez dvoma. Na tisoče zahvalnih pisem. 776-6

Hišo
v Rudolfovem poleg rotoža, opravljeno poploluoma za specerijake trgovino, proda Ema Toporiš v Ribnici. 826-1

Zanesljiv in soliden
mlad mož
išče službe kot raznašalec v kaki knjigarni, tiskarni ali tudi v kaki trgo vini kot sluga. 781-3

Šivilja in učenka
se sprejme takoj.
T. Wessel 795-2
Wolfjove ulice št. 1, I. nadstr.

Komptoirist
češkega, slov. in nemšk. jezika zmožen, s 1 1/2 letno prakso, išče službe.
Ponudbe pod „Bodočnost št. 319“ na upravn. „Slov. Naroda“. 783-3

Drehe, suhe gobe,
kumno, oves
ter sploh vse deželne pridelke kupuje
Anton Kolenc v Celju. 647-6

Zakupnik se išče za
hotel „Croatia“
v Vrbovskem na Hrvaškem. 773-3
Več pove lesna manufakture Vrbovsko d. dr. v Vrbovskem.

kleparska pomočnika
za stavbno delo sprejme takoj
Leopold Lebar
kleparski mojster na Bledu Gorenj.

Za mesarstvo dobro situiranega
konsumnega društva se išče
strogo reelen
zakupnik

bolj odrastel, samec ali pa oženjen in brez otrok. Nastop 8. aprila 1907.
Zakupni pogoji se zvedo pri premogovniškem kons. društvu v Kočevju. 840-1

V najem!
Enonadstropna hiša
z gostilno in trgovino
oboje dobro uspevajoče, blizu železniške postaje v Istri se radi rodbinskih razmer daje v najem.

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“. 845-1

Jako zmožna tvornica
made in creme za čevlje v Trstu išče za tukajšnje mesto pri zadevnih odjemalcih dobro uvedenega
zastopnika.

Ponudbe na Vitterio Pippan v Trstu. 846-1

Vsakovrstne
rane
se morajo skrbno varovati pred vsako nevarno
ker se po tej lahko vsaka tudi najmanjša rana razvije v zelo hudo, težko ozdravljivo rano. Za 40 let se je izkazalo metilno vialno mazilo, tako imenovano praško domače mazilo kot za neslajivo sredstvo za obzvo. To obvaruje rane, olajšuje vnetje in bolečino, hladi in pospešuje sozdravljenje.

Ki razpošilja se vsak dan. 24
1 cela pušica 70 v. 1/2
pušice 50 v. Proti predplačilu 3 K 16 v pošti se pošilja 4 pušice, proti predplačilu 7 K 10 pušice pošilja prosto na vsako postajo avstro-ogrsko marniče.

Vsi deli embalaže imajo zakonito depopovano varstveno znamko.
Glavna zaloga
B FRAGNER, c. kr. dvorni dobavitelj
lekarna „pri črnem orlu“
b Praga 3352 13
Mala strana, ogel Nerudove ulice 203
Zaloga v lekarnah Avstro-Ogrske.

V Ljubljani se dobiva pri gosposkih lekarjih: O. Ploccol, U. pl. Trnkoczy, M. Mardetschiger, J. Mayr.

Učenec
poštenih staršev se sprejme v trgovini manufakturnega in specerijakega blaga Franc Iglicsch v Ptuj. 772-2

Gospodje in dame!
Velikano skrivno sredstvo in pojačilo za obuditev ljubezni pri obeh spolih se razpošilja diskretno za 3 K v znakmah pod naslovom „Sreča 1907“ pošte restantje Ljubljana. Popolnoma neškodljivo, uspeh takoj brez dvoma. Na tisoče zahvalnih pisem. 776-6

Hišo
v Rudolfovem poleg rotoža, opravljeno poploluoma za specerijake trgovino, proda Ema Toporiš v Ribnici. 826-1

Zanesljiv in soliden
mlad mož
išče službe kot raznašalec v kaki knjigarni, tiskarni ali tudi v kaki trgo vini kot sluga. 781-3

Šivilja in učenka
se sprejme takoj.
T. Wessel 795-2
Wolfjove ulice št. 1, I. nadstr.

Učenec
poštenih staršev se sprejme v trgovini manufakturnega in specerijakega blaga Franc Iglicsch v Ptuj. 772-2

Gospodje in dame!
Velikano skrivno sredstvo in pojačilo za obuditev ljubezni pri obeh spolih se razpošilja diskretno za 3 K v znakmah pod naslovom „Sreča 1907“ pošte restantje Ljubljana. Popolnoma neškodljivo, uspeh takoj brez dvoma. Na tisoče zahvalnih pisem. 776-6

Hišo
v Rudolfovem poleg rotoža, opravljeno poploluoma za specerijake trgovino, proda Ema Toporiš v Ribnici. 826-1

Zanesljiv in soliden
mlad mož
išče službe kot raznašalec v kaki knjigarni, tiskarni ali tudi v kaki trgo vini kot sluga. 781-3

Šivilja in učenka
se sprejme takoj.
T. Wessel 795-2
Wolfjove ulice št. 1, I. nadstr.

Komptoirist
češkega, slov. in nemšk. jezika zmožen, s 1 1/2 letno prakso, išče službe.
Ponudbe pod „Bodočnost št. 319“ na upravn. „Slov. Naroda“. 783-3

Drehe, suhe gobe,
kumno, oves
ter sploh vse deželne pridelke kupuje
Anton Kolenc v Celju. 647-6

Zakupnik se išče za
hotel „Croatia“
v Vrbovskem na Hrvaškem. 773-3
Več pove lesna manufakture Vrbovsko d. dr. v Vrbovskem.

kleparska pomočnika
za stavbno delo sprejme takoj
Leopold Lebar
kleparski mojster na Bledu Gorenj.

Za mesarstvo dobro situiranega
konsumnega društva se išče
strogo reelen
zakupnik

bolj odrastel, samec ali pa oženjen in brez otrok. Nastop 8. aprila 1907.
Zakupni pogoji se zvedo pri premogovniškem kons. društvu v Kočevju. 840-1

V najem!
Enonadstropna hiša
z gostilno in trgovino
oboje dobro uspevajoče, blizu železniške postaje v Istri se radi rodbinskih razmer daje v najem.

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“. 845-1

Jako zmožna tvornica
made in creme za čevlje v Trstu išče za tukajšnje mesto pri zadevnih odjemalcih dobro uvedenega
zastopnika.

Ponudbe na Vitterio Pippan v Trstu. 846-1

Učenec
poštenih staršev se sprejme v trgovini manufakturnega in specerijakega blaga Franc Iglicsch v Ptuj. 772-2

Gospodje in dame!
Velikano skrivno sredstvo in pojačilo za obuditev ljubezni pri obeh spolih se razpošilja diskretno za 3 K v znakmah pod naslovom „Sreča 1907“ pošte restantje Ljubljana. Popolnoma neškodljivo, uspeh takoj brez dvoma. Na tisoče zahvalnih pisem. 776-6

Hišo
v Rudolfovem poleg rotoža, opravljeno poploluoma za specerijake trgovino, proda Ema Toporiš v Ribnici. 826-1

Zanesljiv in soliden
mlad mož
išče službe kot raznašalec v kaki knjigarni, tiskarni ali tudi v kaki trgo vini kot sluga. 781-3

Šivilja in učenka
se sprejme takoj.
T. Wessel 795-2
Wolfjove ulice št. 1, I. nadstr.

Komptoirist
češkega, slov. in nemšk. jezika zmožen, s 1 1/2 letno prakso, išče službe.
Ponudbe pod „Bodočnost št. 319“ na upravn. „Slov. Naroda“. 783-3

Drehe, suhe gobe,
kumno, oves
ter sploh vse deželne pridelke kupuje
Anton Kolenc v Celju. 647-6

Zakupnik se išče za
hotel „Croatia“
v Vrbovskem na Hrvaškem. 773-3
Več pove lesna manufakture Vrbovsko d. dr. v Vrbovskem.

kleparska pomočnika
za stavbno delo sprejme takoj
Leopold Lebar
kleparski mojster na Bledu Gorenj.

Za mesarstvo dobro situiranega
konsumnega društva se išče
strogo reelen
zakupnik

Pozor, gospodje in gospodičone!

V svoji lekarniški praksi, ki jo izvršujem že več nego 30 let, se mi je posrečilo iznajti najboljšo sredstvo za rast las in proti njih izpadanju — **KAPILOR št. 2**. Povzroča da postanejo lasje dolgi in gosti, odstranja prah in vsako kožno bolezen na glavi. Naročila naj bi si ga vsaka družina imela premnogo zalaganje in pri-
znalnice Stane pošlino proste na vsako pošto lonček 3 K 60 h,
2 lončka 5 K. Naročila naj se samo od mene pod naslovom

4668 19 II

PETER JURIŠIČ

lekarnar v Pakracu šte. 66 v Slavoniji.

Poizvedovalnica „Austria“

od a. kr. nameštinstva koncesijonirani informacijski in inkasni zavod.
Centrala na Dunaju, I., Rennig. 6, filijalka v Draždanah, Wallstr. 9.
Poizvedbe vseh vrst. Inkaso dvomljivih terjatev Prospekti zastoj in franko
Nova uvedba: Posamezni vprašalni blanketi po nizkih enotnih cenah po vseh a. kr. tabačnih trafikah.

Globin čistilo za čevlje.

II 799—1

Dobiva se povsod.

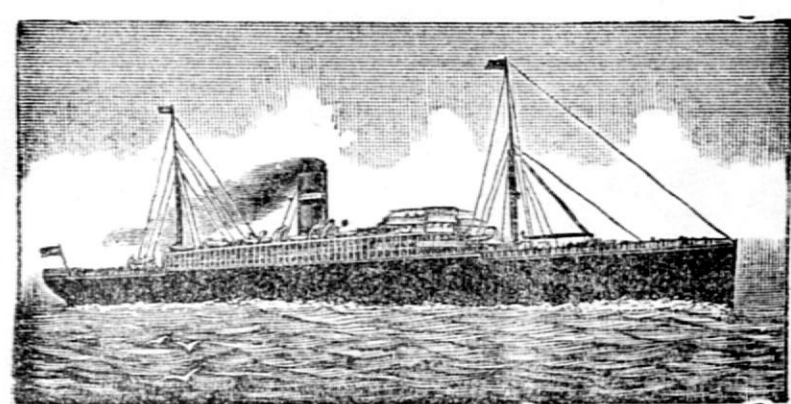
Poslajte v znakah. Za to dobite 3 vedne higienične vzorce, 6 vzorcev 90 kr., 12 vzorcev 1 gl. 70 kr., 26 vzorcev 3 gl. 40 kr. poleg najnovejšega ilustrovanega cenovnika in navodilo za uporabo francoskih in ameriških gumastih predmetov, tucat od 45 kr. naprej. V zalogi so vse kurioziteti, mnogo novosti, izdeluje vsak gumasti predmet. Najcenejša in direktno se kuži le pisemno naročilo. Diskretna pošiljatev.

H. AUER, zaloga tovarniških gumastih predmetov.

Dunaj, IX./5, Nussdorferstrasse 3—10

657—3

Najcenejša vožnja v Ameriko.

E. Kristan
oblastv. koncesijonirana potovalna pisarna
za
Ameriko

v Ljubljani, Kolodvorske ulice šte. 41.

Najcenejša vožnja v Ameriko.

Lovci! Turisti! Vojaki!

Vprašajte svoje tovariše o vsepu
nepremočljive masti za usnje

Heveax

4412—27

Prospekte pošilja

Laborat. ph. Kubanyi v Sisku na Hrvaškem

Laborat. Kubanyi v Sisku.

Z Vašim Heveaxom sem jako zadovoljen, ker je to najboljša nepremočljiva mazilo za usnje, kar jih poznam.

Kamil Morgan

lovski pisatelj (časni pred. „kluba lovcev“ na Dunaju).

„Orlova lekarnica“ v Ljubljani

na Jurčičevem trgu (notranje mesto)

Edini lastnik Mr. Ph. M. Mardetschlager, kemik in diplom. lekarnar.
se priporoča za izdelovanje in silno natančno ekspedicijo vseh, torej tisti homeopatičnih receptov. V zalogi ima vedno vse tuzemske in inozemske specialitete, rudniške vode, kosmetične in redilne izdelke, zdravilni konjak in vina, higijeniške in kirurške pomočke za strelbo božnikov, gumaste predmete. Izdeluje vse obveze, ogi ikovokisne vode in eksigen za inhaliranje. Ravnanje je tudi koncesionirana prodaja strupa. Izmed lastnih izdelkov (specialitet) posebno poudarjam izdelke „ADA“ kot izborna učinkujoča in priljubljena in sicer:

Za lepo in čisto polt (kožo) in telo:

da cvetlična mila po 70 h, 6 kosov 4 K.

da cream (masten) po 1 K, 6 kosov 5 K.

da Pulcherincream po 1 K, 6 kosov 5 K.

da cesarska voda (za umivanje) po 1 K.

Za rast las, njih ohranitev ter proti izpadanju in luskinam:

da voda za lase in pomada po 1 K, 6 kosov 5 K.

Za ohranitev in najbolj. čiščenje zob in ust (dobrodiš. sapo):

da zobna esenca po 1 K, 6 kosov 5 K.

da zobni prašek po 60 h, 6 kosov 3 K.

Ti izdelki so oblastveno varovani. Razpošilja se po povzetju ali denar naprej. Pazite na me „Orlova“ lekarnica (čez 300 let stara). Vse prejane udobnosti obdrže veljavo.

Največja zaloga navadnih do najfiniših otroških vozičkov

in navadne do najfinišje

žime.

M. Pakič

v Ljubljani.

Bezmenišni stroški in pošila s povzetjem

J. KEBER

trgovina z manufakturnim in perlinim blagom

v Ljubljani

na Starem trgu št. 9

priporoča

vence in šopke za neveste

ter

nagrobne vence po izredno nizkih cenah.

Potrebščine za krojače in šivilje.

G. ČADEŽ

v Ljubljani

Mestni trg št. 14

polet Urbančeve manufakturne trgovine

priporoča 10

klobuke

čepice, razno moško perilo, kravate, ovratnike itd.

Blago imam solidno, cene zmerne.

Postrežem točno.

Pozor gospodje in mladenci!

V svoji lekarniški praksi, ki jo izvršujem že več nego 30 let, se mi je posrečilo iznajti najboljšo sredstvo za rast brk, brade in las, proti izpadanju brk in las in to je **KAPILOR št. 1**. On deluje, da lasje in brke postanejo gosti in dolgi, odstranjuje prah in vsako drugo kožno bolezen na glavi. Naročila naj si ga vsaka družina imela mnogo zalaganje in pri-
znalnice Stane pošlino proste na vsako pošto 1 lonček 3 K 60 h, 2 lončka 5 K.
Naročite samo pri meni pod naslovom I 4668 18

PETER JURIŠIČ

lekarnar v Pakracu šte. 66 v Slavoniji.

Predzadnji teden!

Jubilejska loterija za ogrev. sobe.

1500 dobitkov v efektivni vrednosti K 55.000.

Prvi trije glavni dobitki K 30.000, 5000, 1000 se bodo na dobiteljevo željo, odbivši 10%, in zakoniti dobitni davek, izplačali v gotovini.

Srečke po 1 K po vseh trafikah, loterijah, menjalnicah in v loterijski pisarni na Dunaju I., Spiegelgasse 15.

237—6

Restavracija „Drenikov vrh“.

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da sem prevzela restavracijo

„Drenikov vrh“.

Točila bodem samo pristna vina najboljše kakovosti, kakor sromelječana, iz Gadeve peči, refočkat in pivo iz pivovarne bratov „Kosler“. Potrudila se bodem cenjenim gostom postreči z izborno kavo, čajem, čokolado ter z mrzlim jedilom.

Na obilen poset vabi vljudno

828—1

Nežika Kukman, gostilničarka.

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu, p. n. gostilničarjem, trgovcem in drugim priporočam svojo bogato zalogo doma izdelanih in na razstavi v Parizu najviše odlikovanih

m e s e n i n

kakor: gnat (šunke) à la praške kg à K 1:80
salame iz gujati, krakovske „ „ 2—
brnušviške salame „ „ 140
hrenevke (frankobrodke) 12 kosov „ „ 2—
cervelatne klobasice 26 kosov „ „ 2—
fine kranjske klobase, velike 1 kos „ „ 36
fine kranjske klobase, male, 12 kosov „ „ 2—
Razpošiljam po pošti in po železnici na drobno in na debelo po povzetju vse po najnižjih cenah. Za izvrstno blago in točno postrežbo se jamči. Pričakuje množičnih naročil, beležim z veselo spoštovanjem

Franc Golob,

mesar in prekajevalec

v Spodnji Šiški pri Ljubljani.

810—1

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da bodem

sobno slikarstvo in pleskarstvo

pod tvrdko Ivan Terdan

vodila tudi za naprej v istem obsegu ter z isto točnostjo in vestnostjo, kakor moj preminuli soprog ter prosim vse dovedanje naročnike, kakor tudi občinstvo sploh, da mi ohrani svojo naklonjenost tudi v bodoče.

Za mnogobrojna naročila se priporoča

Ana Terdan.

823—1

Razpis dražbe.

Radi oddaje zgradbe novega šolskega poslopja v Spodnji Idriji se bode vršila v nedeljo, dne 17. marca t. l. v občinski pisarni v Spodnji Idriji

zmanjševalna dražba

in sicer ob 11. uri dopoldne.

766—3

Ponudbe se lahko stavijo za skupno ali za posamezna dela.

Proračun stavbnih del znaša:

1. zidarsko delo K 16178—
2. tesarsko in krovsko delo K 47577—
3. kamnoseško delo K 171402
4. kleparsko delo K 75091
5. mizarsko delo K 1733—
6. ključavničarsko delo K 316712
7. pleskarsko delo K 43912
8. slikarsko delo K 9049
9. steklarsko delo K 37155
10. pečarsko delo K 498—
11. šolska oprava K 1500—

Skupaj K 31200—

Dotične načrte, stroškovnik in stavbne pogoje si vsakdo lahko ogleda v uradnih urah pri kraj. šolskem svetu v Spodnji Idriji.

Krajni šolski svet oziroma stavbni odbor si pridržuje pravico, oddati skupno ali posamezna dela brez ozira na višino ponudbe.

Krajni šolski svet v Spodnji Idriji,

dne 3. marca 1907.

Bajec, predsednik.

Jos. Eberle

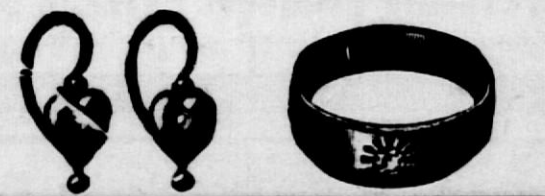
urar
trgovca z zlatnine
in srebrnine

na Mestnem trgu št. 13

filijalka:

na Mestnem trgu št. 17

priporoča svojo veliko zalogo preizkušanih ur iz prvih tovar. bndik, stenskih, salonskih in ur na mihalo, briljantov, zlatnine in srebrnine. Namizna oprava iz kitajskega srebra. Lastna delavnica za popravila in vsa nova dela.

SVETOVNOSLAVNI FERNET-BRANCA

tvrdke FRATELLI BRANCA v MILANU

EDINE IN IZKLJUČNE LASTNICE TAJNOSTI O PRIPRAVLJANJU
JE NAJUSPEŠNEJŠA ŽELODOČNA GREŇČICA NA SVETU!
Neutrpljiva v vsaki družini! Dobiva se v vsaki boljši delikatesni
trgovini in v vsaki kavarni.

Prva domača slovenska pivovarna **G. AUER-jevih dedičev**

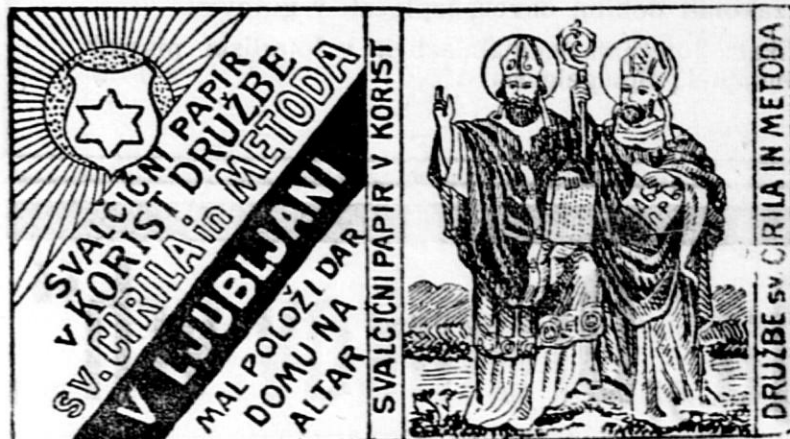
Ustanovljena leta 1854.

v Ljubljani, Wolfove ulice šte. 12

Številka telefona 210.

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim
gostilničarjem svoje **izborno**

marčno pivo v sodcih in steklenicah.

Novost!
Cigaretni papir in cigaretne stročnice

nedosežno izvrstne kakovosti.

Vprašanja naj se naslavljaajo na vodstvo družbe „sv. Cirila in Metoda“ v Ljubljani.

1009
20

Velika eksportna tvrdka

Franc Keber

Ljubljana Dunajska cesta 12

Nikel. cil. rem. ura 2-65 gl.

Srebrna cil. rem. ura 3-85 gl.

14 kar. zlata ura 22 gl. Srebrna dam-

ska ura 4-50 gl. 14 kar. zlata ura 12 gl.

Zuhtevajte veliki najnuvejši cenik.

232-8

Svoji k svojim!

Opozorjamo vsakega varčnega rodoljuba

na edino hrvatsko zavarovalno združenje

„CROATIA“

pod pokroviteljstvom kraljev. glavnega

mesta ZAGREBA.

leta zavaruje na štajerskem, Kranj-

skem in Koroškem vse premišnine,

živino in pridelke proti ognju po

najnižjih oenah. 2009 41

Vsa pojasnila daje:

Podružnica „CROATIE“ v Trstu.

Zastopniki se iščejo po vseh večjih krajih

štajerske in Koroške.

Za Kranjsko sprejema vsa zavarovanja in

išče potnikov in posredovalcev pod ugod-

nimi pogoji.

GR“ Z IE“¹ OPAISDOJSE v Ljubljani

Najnuvejša, ravno kar izišla

pesniška knjiga Aškercova!

Novost 1907!

A. Aškerc: „Junaki“.

Junaki obsegajo 4 epske pesnitve, zajete iz slovenske zgodovine.

I. „Knez Volkmun“ nam kaže nad vse zanimiv prizor, ko so koroški kmetje

podelovali vladarsko oblast svojemu knezu.

II. „Knez Ljudevit“ je bil tisti junak, ki je zadnji skušal osvoboditi Slovence

in Hrvate izpod nemškega jarma.

III. „Štefan Roposha“ je bil najpogumnejši branitelj Murskega polja, ko so ga

napadali divji ogrski razbojniki Kruči.

IV. V „Kralju Matjažu“ je združil avtor odlomke narodnih pesmi o narodnem

junaku „Matjažu“ v celoto in tako ustvaril na podlagi narodne pravljice

novi epski pesnitev v popolnoma narodnem duhu.

Aškercovi „Junaki“ morajo zanimati vsakega Slovence in stanejo broš. 3 K,

eleg. vez 4 K 50 v, po pošti 20 v več.

Založništvo L. SCHWENTNER v Ljubljani

58-16

Prešernove ulice št. 3.

JOSIP ROJINA

krojaška tvrdka in zavod za izdelovanje
raznih uniform

v Ljubljani, Selenburgove ulice št. 5
nasproti c. kr. glavne pošte

elegantne obleke po najnuvejšem angl. pri-
krojevalnem sistemu „Premir“, izborno iz-
delane, specialno po najnuvejši modi.

V kratkem Vam bo zameniti težko
zimsko obleko z lažjo. Napravite pri meni
prvi poizkus, ki naj Vas prepriča o moji
solidni postrežbi po zmerni ceni.

Uniforme vseh vrst se iz pristinobarv-
nega sukna dobavljajo izvršene brezhibno.
Dežni plašči in pelerine iz impregniranega
lodna so vedno v zalogi.

659-5

Zaloznik c. kr. avstrijskih državnih uradnikov

Klobuke

cilindre in
čepice

v najnuvejših
facionah in v velikih
izbozah

10
priporoča

Ivan Soklič

Pod tranco št. 2. Postaja elek. žele. nrec.

Z NAJVIŠJEJEGA
VIDIKA

opazovano je

Ceres

Jedilna mast

najboljša za
pečenje, praženje in kuhanje.

Delavnice živil CERES
razpisujejo konkurenco za
kuharske recepte v skupni
ceni 15.000 kron.

Natančnejši pogoji se dobe
pri vsakem boljšem tr-
govcu brezplačno.

Zaloge skoro v vseh lekarnicah!

Herbannyjev podfosforokisli

apneno železnati sirup.

Že 37 let zdravniško preizkušen in priporočan prsi sirup. Razkrajja slez, blaži kašelj,
pospešuje tek. Povzdiguje slast in reditev trupla in je izboren za tvoritev krvi
in kosti.

Steklenica 2 K 50 h, po pošti 40 h več za zavojo.

Edino izdelovališče
in glav. razpečevališče:

Dr. Hellmanna lekarnica „zur Barmherzigkeit“

Zaloge pri gg. lekarnarjih v Ljubljani in Novem mestu.

Pred ponaredbami se vvari.

Herbannyjev

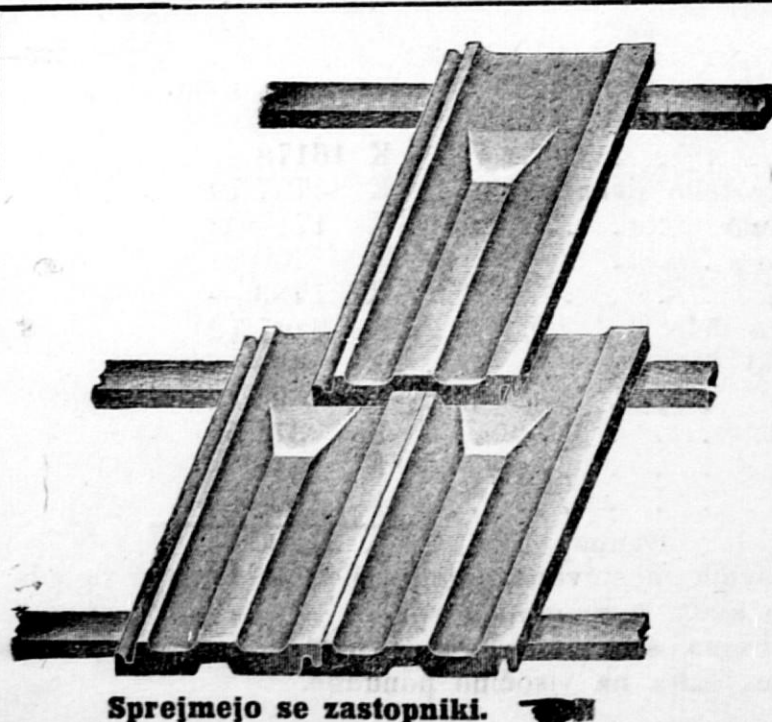
Sarsaparilla sirup.

Že 32 let uveden in vrlo preizkušen. Izborno, lahko delujoče odvajilo. Odstranja
zaprtje telesa in tega posledice. Pospešuje menjavanje snovi in tvori kri. Priporo-
ljivo zlasti za pomladnje in jesensko zdravljenje.

Steklenica 1 K 70 h, po pošti 40 h več za zavojo.

814-1

na Dunaju, VII 1
Kaiserstr. 73-75.

Sprejmejo se zastopniki.

F. P. VIDIC & Komp. Ljubljana

opekarna in tovarna peč, ponudijo vsako poljubno množino
patentiranih

zarezanih strešnikov

„Sistem MARZOLA“

(Strangfalzziegel)

„Sistem MARZOLA“

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

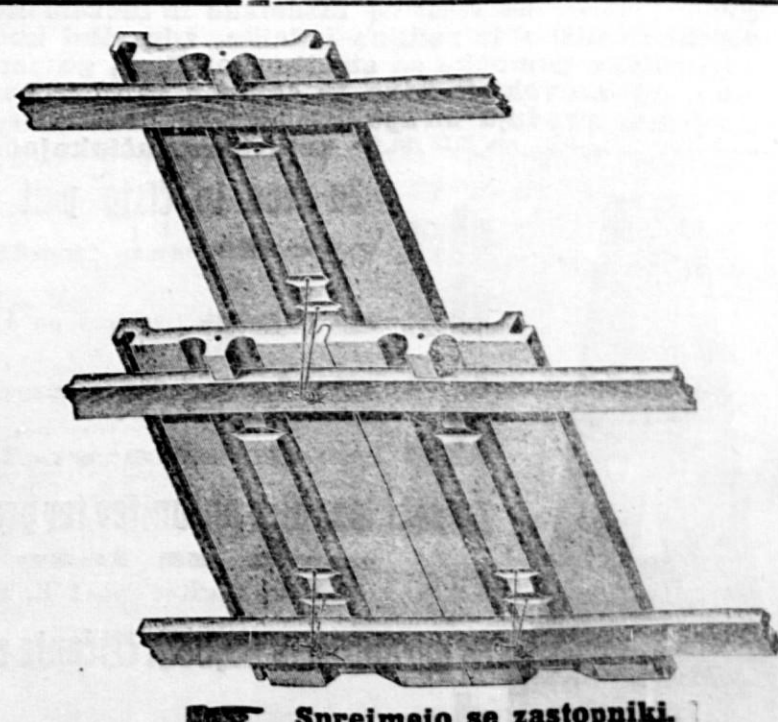
Najilicnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje.

Vsaki strešnik se zamore na late pribiti ali pa z žlico privezati, kar je gotovo velike važnosti
za kraje, ki trpe po močnem vetru in burji.

Vzorce in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Takojšnja in najzanesljivejša postrežba.

706-3

Sprejmejo se zastopniki.